

การประเมินผล
กระทบคอร์รัปชัน

CORRUPTION

Corruption Impact Assessment Guideline

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาคอร์รัปชันเป็นปัญหาอุปสรรคหลักต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และเป็นการเพิ่มต้นทุนในการดำเนินธุรกิจ

ดัชนีชี้วัดคอร์รัปชัน (Corruption Perception Index) ในปี 2014 ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 38 ดัชนีชี้วัดความคิดเห็นของสาธารณชนต่อปัญหาคอร์รัปชันของประเทศต่างๆ โดยถ้าให้คะแนนเป็น 0 แสดงว่ามีปัญหาคอร์รัปชันสูงสุด และถ้าได้คะแนน 100 แสดงว่าสะอาดไม่มีปัญหาคอร์รัปชันเลย ประเทศไทยได้คะแนนต่ำส่งผลกระทบต่อศักยภาพในการดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศ และความเท่าเทียมของประชาชนในการเข้าถึงและพัฒนาธุรกิจ และโอกาสของการจ้างงาน รวมทั้งปรับปรุงมาตรฐานการครองชีพ

การประชุม APEC ที่ซานเตียโก (Santiago) ประเทศชิลี ในปี 2014 ผู้นำที่เข้าร่วมประชุม ยอมรับว่าปัญหาคอร์รัปชันเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อธรรมาภิบาลและการเติบโตทางเศรษฐกิจในเอเชียแปซิฟิก และมีข้อตกลงร่วมกันว่า ประเทศสมาชิก APEC ควรร่วมมือกันต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันและสร้างความโปร่งใสเพื่อการกำกับดูแลบ้านเมืองที่ดี และความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้ผู้นำประเทศยังได้รับรองความร่วมมือระหว่างประเทศ ณ ซานเตียโก เพื่อป้องกันและปราบปรามทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งในความร่วมมือนี้ได้บันทึกว่า บทบาทสำคัญของร่างอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริตเป็นข้อผูกมัดทางกฎหมายโลกฉบับแรกที่ใช้เป็นเครื่องมือในการปราบปรามทุจริต

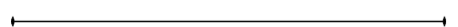
อนุมาตรา 5 ของร่างอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต เกี่ยวข้องกับการปราบปรามทุจริตที่เกิดจาก นิติบัญญัติ หรือการตรากฎหมาย และการสนับสนุนการจัดการเชิงสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวิธีปฏิบัติว่าด้วยการป้องกันและต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งมีข้อปฏิบัติที่สำคัญคือ

1.1 รัฐประเทศควรจัดทำนโยบายปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันและนำสู่การปฏิบัติแบบมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้หลักการพื้นฐานของระบบกฎหมายของประเทศ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม และให้สะท้อนหลักการพื้นฐานของการปกครองด้วยหลักนิติธรรม มีการบริหารจัดการปัญหาสาธารณชน (Public affairs) สาธารณสมบัติ (Public Property) ความซื่อสัตย์หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integrity) ความโปร่งใส (Transparency) และความสามารถในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบ (Accountability)

1.2 รัฐประเทศควรพยายามหรืออุทิศสาหะในการจัดตั้งและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

1.3 รัฐประเทศควรพยายามหรืออุทิศสาหะในการประเมินเครื่องมือทางกฎหมายและตรวจสอบการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องเป็นระยะ โดยต้องทบทวนการมีข้อกำหนดเป็นระยะ เพื่อพิจารณาว่าข้อกำหนดนั้นเพียงพอที่จะป้องกันและต่อสู้กับปัญหาทุจริตคอร์รัปชันได้หรือไม่

รัฐบาลไทยยอมรับว่าการนำระบบการประเมินผลกระทบจากทุจริตคอร์รัปชันไปใช้ในทางปฏิบัติจะเป็นกลไกหลักในการบ่งชี้และนำเอาปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาคอร์รัปชันออกจากการออกหรือการตรากฎหมายและการสนับสนุนการจัดการเชิงสถาบัน

บทที่ 2

วัตถุประสงค์

ระบบการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชัน จากการตรากฎหมายนี้ ถูกออกแบบให้ใช้ทดสอบและประเมินกฎหมาย กฎข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ที่เหมาะสม เพื่อกำจัดปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดหรือมีโอกาสให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันจากการบังคับใช้ หรือช่องว่างของกฎหมาย กฎ ระเบียบ

คู่มือการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชันนี้ ถูกออกแบบมาเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานภาครัฐในการบ่งชี้หรือกำหนดปัจจัยที่เป็นสาเหตุหรือโอกาสเกิดการทุจริตคอร์รัปชันในการตรากฎหมาย กฎข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ รวมทั้งโอกาสเกิดคอร์รัปชันจากการสนับสนุนการจัดการเชิงสถาบัน นอกจากนี้ยังช่วยให้มีการพัฒนาและนำยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมสู่การปฏิบัติ เพื่อกำจัดปัจจัยที่เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดทุจริตคอร์รัปชัน

ถ้ากฎหมายถูกออกแบบมาไม่ดีจนเกิดช่องทางที่จะนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชัน ในขณะที่อำนาจเกี่ยวกับการตัดสินใจ เพื่อการบริหารจัดการก็ยังมีปัญหา พร้อมทั้งประชาชนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการของภาครัฐเกี่ยวกับกฎหมายนี้ได้ จะทำให้ความโปร่งใสและความสามารถในการหาผู้รับผิดชอบของภาครัฐจะลดลง จะทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคม เพราะการบังคับใช้ หรือการตัดสินใจอยู่บนความไม่โปร่งใส เลือกปฏิบัติหรือเอื้อกับบางคน หรือบางกลุ่ม หรือบางธุรกิจ และองค์กร

ประชาชน ภาคธุรกิจ และองค์กรต้องการความแม่นยำ แน่นนอน ชัดเจน และการเข้าถึงกฎหมาย เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้รับทราบสิทธิและภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการกฎหมาย กฎข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ จำเป็นต้องมีกฎหมายเพื่อเตรียมแนวทาง คู่มือ และขอบเขตให้ชัดเจนในการป้องกันไม่ให้เกิดการใช้อำนาจในการตัดสินใจที่จะนำไปสู่ทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้นจำเป็นต้องมีการตรวจสอบและถ่วงสมดุลที่เหมาะสม โดยเฉพาะกลไกในการทบทวนภายในและภายนอก เพื่อให้แน่ใจว่าหน่วยงานภาครัฐสามารถรับผิดชอบที่จะบังคับใช้กฎหมายได้อย่างเที่ยงธรรม

คู่มือการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชันได้ใช้เทคนิคและวิธีการของการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชันของประเทศเกาหลีเป็นหลักการพื้นฐาน คู่มือนี้ได้วางโครงสร้างที่ประกอบด้วย วิธีการที่เหมาะสม และในบางกรณีอาจมีวิธีการที่ไม่เหมาะสมที่จะออกแบบนิติบัญญัติหรือการตรากฎหมายหรือการออกกฎหมาย และการสนับสนุนการจัดการเชิงสถาบัน นอกจากนี้ได้ใช้ตัวอย่างของกฎหมาย และการจัดการเชิงสถาบัน ที่ดำเนินการในประเทศไทยและประเทศออสเตรเลีย

สารบัญของคู่มือประกอบด้วย

- บทที่ 3 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน
- บทที่ 4 ขอบเขตและการประยุกต์ใช้คู่มือเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย
- บทที่ 5 กระบวนการประเมินผลและการจัดทำรายงาน
- บทที่ 6 การประเมินผลความง่ายของปฏิบัติตามกฎหมายหรือรักษากฎหมาย
- บทที่ 7 การประเมินผลดุลยพินิจของผู้ดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่
- บทที่ 8 การประเมินความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ
- บทที่ 9 รายการตรวจสอบการประเมินผล

บทที่ 3

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์รัปชัน (Corruption Causing Factors)

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์รัปชันหลัก มี 3 ประเภท คือ

- ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ
- ดุลยพินิจของตุลาการกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย
- ความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ

ตารางข้างล่างแสดงประเภทของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์รัปชันและเกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหรือป่งชี้ว่าสถาบัน อำนาจ และบทบาทหน้าที่ที่มีอยู่ อาจเกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่ทุจริตคอร์รัปชัน

ตารางที่ 1 ประเภทและเกณฑ์บ่งชี้ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุทุจริตคอร์รัปชัน

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์รัปชัน	เกณฑ์
ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ	<ul style="list-style-type: none"> • ความพอเพียงของภาระในการปฏิบัติตามกฎหมาย • ความพอเพียงของระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติ • ความเป็นไปได้ที่จะเกิดการปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ
ดุลยพินิจของการดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย	<ul style="list-style-type: none"> • ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจ • ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ • มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรมและมีเป้าหมาย
ความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ	<ul style="list-style-type: none"> • การเข้าถึงและเปิดให้เข้ามามีส่วนรวมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย • สามารถคาดการณ์ได้ง่าย • มีระบบควบคุมทุจริตคอร์รัปชัน

บทที่ 4

ขอบเขตและการประยุกต์ใช้คู่มือเพื่อการปฏิรูปกฎหมาย (Application and Scope for Reform)

คู่มือการประเมินผลกระทบจากทุจริตคอร์รัปชันสามารถประยุกต์ใช้ได้ทุกกฎหมาย และข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ

ตารางข้างล่างแสดงเกณฑ์สำหรับแต่ละประเภทของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของทุจริตคอร์รัปชัน จะใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดหรือวิเคราะห์ว่า การตราหรือออกกฎหมาย เครื่องมือทางกฎหมาย และสถาบันที่คาดว่าจะมีทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเป้าหมายที่จำเป็นต้องได้รับการปฏิรูป

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของทุจริตคอร์รัปชันมี สามประเภท ได้แก่ ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎหมาย และข้อบังคับ และดุลยพินิจของผู้ดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย รวมทั้งความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ จะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินกฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ทั้งใหม่และแก้ไขกฎหมายเก่า

สำหรับปัจจัย ดุลยพินิจของผู้ดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย และปัจจัยขั้นตอนในการดำเนินการอนุมัติ จะต้องได้รับการประเมินผลทุกเกณฑ์อย่างเข้มข้นและชัดเจน ส่วนความพอเพียงของภาระหน้าที่ของภาครัฐในการปฏิบัติ ประเด็นนี้สามารถใช้เวลาและความพยายามในการประเมินผลมากกว่าสองอย่างแรกได้

การปฏิรูปสถาบัน สามารถดำเนินการกับกฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ภาครัฐควรจัดทำแผนพัฒนาประจำปี เพื่อจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของการทบทวน กฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพื่อสืบค้นว่า กฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอะไรที่ต้องปรับปรุง เพื่ออำนวยความสะดวกในประเด็นดังนี้คือ

- มาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจ
- การเข้าถึงและเปิดโอกาส
- คาดการณ์ได้ และ
- ระบบควบคุมทุจริตคอร์รัปชัน

การศึกษา วิเคราะห์ และทบทวนนี้ ควรบ่งชี้ในประเด็นหรือข้อความที่ต้องเอาออกหรือปรับปรุงเกี่ยวกับความยากง่ายในการปฏิบัติหรือบังคับใช้ และดุลยพินิจของการดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย จากการศึกษาทบทวนนี้จะนำไปสู่การเสนอแนะให้มีการนำกฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือกฎหมายอื่นๆ ไปแก้ไขในที่สุด

แต่ละกรมหรือหน่วยงานภาครัฐต้องเสนอแผนประจำปีให้ กับหน่วยงาน (XXX)¹ หรือเรียกว่า oversight body ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและควบคุมคุณภาพของกฎหมายและคุณภาพของเครื่องมือในการประเมินผลต่างๆ และที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับบ่ออกหรือตรากฎหมาย และการสนับสนุนการจัดการเชิงสถาบัน ซึ่งจะต้องถูกทบทวนทุก 12 เดือนหรือ 1 ปี

ตารางที่ 2 ขอบเขตของการปฏิรูปกฎหมายและความเป็นสถาบัน

ปัจจัย	เกณฑ์	กฎหมายหรือความเป็นสถาบัน
ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ	ความพอเพียงของภาระในการปฏิบัติตามกฎหมาย	กฎหมาย
	ความพอเพียงของระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติ	กฎหมาย
	ความเป็นไปได้ที่จะเกิดการปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ	ความเป็นสถาบัน
ดุลยพินิจของการดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ตามกฎหมาย	ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ	ความเป็นกฎหมาย
	ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ	ความเป็นกฎหมาย
	มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรมและมีเป้าหมาย	ความเป็นกฎหมายและหรือความเป็นสถาบัน
ความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ	การเข้าถึงและเปิดให้เข้ามามีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ความเป็นสถาบัน
	สามารถคาดการณ์ได้ง่าย	ความเป็นสถาบัน
	มีระบบควบคุมทุจริตคอร์รัปชัน	ความเป็นสถาบัน

¹ อาจหมายถึงหน่วยงานที่ควรจัดตั้งใหม่ ควรถามผู้เขียน บทความนี้ว่าคืออะไร

บทที่ 5

กระบวนการประเมินผลและการจัดทำรายงาน (Evaluation Process and Reporting)

กระบวนการประเมินผลสำหรับ 3 องค์ประกอบของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของทุจริตคอร์รัปชันจะนำเสนอในบทที่ 6, 7, และ 8 ซึ่งการประเมินผลในแต่ละบทจะเป็นการเตรียมชุดของคำถาม คู่มือหรือแนวทางที่เหมาะสม และในบางกรณีอาจเสนอวิธีการที่ไม่เหมาะสมที่จะออกแบบนิติบัญญัติหรือการตรากฎหมายหรือการออกกฎหมาย ตลอดจนการสนับสนุนการจัดการเชิงสถาบัน นอกจากนี้ได้ใช้กฎหมาย และการเตรียมสถาบันที่เกิดขึ้นในประเทศไทยและประเทศออสเตรเลีย เป็นตัวอย่างศึกษา

สำหรับบทที่ 9 จะเป็นการเตรียมรายงานตรวจสอบการประเมินผล ที่เป็นการปะติดปะต่อทุกคำถามที่ปรากฏในบทที่ 6 ถึง บทที่ 9

สำหรับรายงานบทสรุปเป็นการแนะนำว่า กฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ทั้งใหม่และเก่าที่ได้รับการแก้ไขนั้น ต้องมีการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชัน พร้อมรายการของบทบัญญัติ (เช่น มาตราในกฎหมาย และ การวิเคราะห์สาเหตุของทุจริตที่อาจเกิดขึ้นจากมาตรา.... เป็นต้น) และต้องแสดงให้เห็นว่า ได้มีการใช้เกณฑ์ในการประเมินรายการต่างๆ นั้นแล้ว พร้อมสรุปว่า ทุกๆ ประเภทที่เป็นสาเหตุให้เกิดทุจริตคอร์รัปชัน ได้เกณฑ์ที่ประเมินหรือไม่ สำหรับองค์ประกอบที่ถูกประเมินว่าไม่เหมาะสมนั้น หน่วยงานภาครัฐจำเป็นต้องเตรียมคำอธิบาย ตัวอย่างปรากฏใน ตารางที่ข้างล่างเป็นแบบการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชัน

การประเมินผลทุกบทบัญญัติในการตรากฎหมาย ควรจดบันทึกไว้ พร้อมรายงานการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชัน และทำสำเนา เสนอ ไปยังหน่วยงาน (XXX) ที่ทำหน้าที่ในการควบคุมภาพ กฎหมาย และคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

ตารางที่ 3 แบบในการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์รัปชัน

มาตราในกฎหมาย	ชนิดของเกณฑ์ในการวิเคราะห์สาเหตุของทุจริตคอร์รัปชัน	ความเหมาะสม	เหตุผลสำหรับไม่ต้องกำจัดปัจจัยที่เป็นสาเหตุของทุจริตคอร์รัปชัน
มาตรา 9	ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจ	ใช่	
มาตรา 9	ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ	ใช่	

ตารางที่ 3 แบบในการประเมินผลกระทบทุจริตคอร์ปชั่น (ต่อ)

มาตราในกฎหมาย	ชนิดของเกณฑ์ในการวิเคราะห์สาเหตุของทุจริตคอร์ปชั่น	ความเหมาะสม	เหตุผลสำหรับไม่ต้องกำจัดปัจจัยที่เป็นสาเหตุของทุจริตคอร์ปชั่น
มาตรา 9	มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรมและมีเป้าหมาย	ไม่	หน่วยงานต้องเสนอและพัฒนา รวมทั้งเผยแพร่คู่มือสำหรับการใช้อำนาจในการตัดสินใจของรัฐมนตรี ซึ่งอำนาจได้ถูกพิจารณาว่า การตั้งเกณฑ์ตามกฎหมายในตัวบทกฎหมายควรจะต้องจำกัดอำนาจในการตัดสินใจของรัฐมนตรี สถานการณ์อาจเปลี่ยนแปลง
มาตรา 15	ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจ	ใช่	
มาตรา 15	ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจในการตัดสินใจ	ใช่	
มาตรา 15	มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจในการตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรมและมีเป้าหมาย		

แนบเอกสาร สำเนาของร่างตรากฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ และเอกสาร บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องที่มีความสำคัญสูง ไปกับรายงานสรุปและนำเสนอไปยังหน่วยงาน (XXX) เพื่อความเป็นอิสระในการตรวจสอบ ควบคุมคุณภาพให้ได้มาตรฐาน

หน่วยงาน (XXX) จะให้คำแนะนำว่า การประเมินผลกระทบทุจริตคอร์ปชั่นนี้เป็นตามที่คู่มือกำหนดหรือไม่หรือยอมรับได้หรือไม่

หน่วยงาน (XXX) ควรเตรียมการจัดทำรายทุก 3 เดือน และทุกปี เสนอ คณะรัฐมนตรี เพื่อบ่งชี้หรือเสนอแนะเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติตามคู่มือของแต่ละหน่วยงานภาครัฐ และไฮไลท์ประเด็นกังวลที่สำคัญเกี่ยวกับการตรากฎหมายเฉพาะและการจัดการเชิงสถาบัน

สำหรับการทบทวนนิติบัญญัติและสถาบันสนับสนุนการดำเนินงานตามกฎหมายที่ดำเนินงานภายใต้แผนประจำปีกระทรวงหรือหน่วยงานนั้น หน่วยงานนั้นจะต้องส่งการประเมินผลทุจริตคอร์ปชั่นให้กับหน่วยงาน (XXX) ในแต่ละครั้งที่ดำเนินการเสร็จ เพื่อการประเมินที่เป็นอิสระ

หน่วยงาน (XXX) นี้จะให้คำแนะนำหรือบ่งชี้ว่า การประเมินผลทุจริตคอร์รัปชันนี้ได้ปฏิบัติตามคู่มือที่กำหนดนี้หรือไม่

หน่วยงาน (XXX) จะจัดทำรายงานประจำปีเสนอ คณะรัฐมนตรี เพื่อรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละกระทรวงหรือหน่วยงานเป็นไปตามแผนประจำปี และบันทึกข้อผูกมัดหรือความมุ่งมั่นของหน่วยงานรัฐที่เสนอว่าจะปฏิรูปสถาบัน และไฮไลต์ประเด็นกังวลที่สำคัญเกี่ยวกับการตรากฎหมายเฉพาะ หรือการจัดการเชิงสถาบัน

บทที่ 6

การประเมินผลความง่ายของปฏิบัติตามกฎหมายหรือรักษากฎหมาย (Evaluation of Ease of Compliance)

ในบทนี้จะได้อธิบายเพื่อรายละเอียดเกี่ยวกับการประเมินผลในแต่ละประเภทอย่างไรที่มีอยู่ในแต่ละข้อปฏิบัติที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

ตารางที่ 4: ความง่ายของการปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายที่ใช้บังคับ

เกณฑ์	สาระ แนวปฏิบัติ
ความพอเพียงของภาระในการปฏิบัติตามกฎหมาย	ระดับของค่าใช้จ่ายและการเสียสละของบุคคล ธุรกิจ และองค์กร ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือรับผิดชอบในการปฏิบัติตามกฎหมายมีความเหมาะสมหรือไม่ และเป็นการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในด้านทุนที่ต่ำที่สุดหรือไม่
ความพอเพียงของระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติ	สาระและระดับของค่าปรับหรือบทลงโทษเมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายที่มีลักษณะการดำเนินงานคล้ายๆกัน มีความเหมาะสมหรือไม่
ความเป็นไปได้ที่จะเกิดการปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ	ความเป็นไปได้ของบางชนชั้น คนหรือกลุ่มคน ธุรกิจ ที่ได้รับประโยชน์จากการบังคับใช้กฎหมาย

6.1 ความพอเพียงของภาระในการปฏิบัติตามกฎหมาย

การตรากฎหมายนี้เป็นทางเลือกที่ใช้ต้นทุนต่ำที่สุดแล้วใช้หรือไม่

หน่วยงานรับผิดชอบภาครัฐ ในการตรากฎหมายนี้ ได้พิจารณาเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อนำสู่วัตถุประสงค์ของนโยบาย แต่ต้องเป็นภาระต่อหน่วยงานน้อยที่สุดหรือไม่

หน่วยงานรับผิดชอบภาครัฐ ได้มีการประเมินผลกระทบทางเลือกของวิธีการปฏิบัติแล้วหรือไม่

ภาระในการปฏิบัติตามกฎหมายควรมีสัดส่วนที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของกฎหมาย ดังนั้นในแง่ของวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นต้องมีเหตุผล หรือสมเหตุสมผล หรือยุติธรรม และกลไกที่ใช้ในการปฏิบัติตามกฎหมายต้องสามารถเชื่อมโยงกับความสำเร็จในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์

การตรากฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ต้องกำหนดให้มีความหลากหลายในการปฏิบัติตามภาระผูกพันของคน กลุ่มคน ธุรกิจ และองค์กร ต่อไปนี้เป็นรายการการปฏิบัติตามภาระผูกพันในเรื่องที่บัญญัติหรือวางเงื่อนไขไว้ในการตรากฎหมาย ข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ ดังนี้

- อำนาจและการอนุมัติเพื่อการจัดหาสินค้าและบริการให้กับบุคคลที่สาม
- การตรวจสอบบัญชี
- ผลตอบแทนประจำปี
- รายงานประจำปี

- ใบสั่งอุปกรณ์
- สภาพและซ่อมแซมอุปกรณ์
- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
- การรับรองทางการเงิน
- การเก็บรักษาของการบันทึก
- สเป็คและอุปกรณ์ (Specifications and equipment)
- การบำรุงรักษาอุปกรณ์
- การตรวจสอบอุปกรณ์
- การป้องกันของอุปกรณ์
- การรักษาความปลอดภัยของสถานที่ตั้ง เครื่องมือ กระบวนการ และระบบ
- วิธีการชำระเงิน
- การกำหนดกระบวนการและระบบ
- มาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ
- เอกสารข้อมูลความปลอดภัยของวัสดุ
- แนะนำความรู้เบื้องต้น ข้อมูลข่าวสาร ฝึกอบรม และการดูแล
- การวิเคราะห์และบ่งชี้จุดอันตราย
- ความควบคุมและประเมินความเสี่ยง
- การสืบค้นหา
- การบรรจุหีบห่อ เครื่องหมาย และการติดฉลาก
- การแจ้งเตือนอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น
- การวางแผนฉุกเฉิน
- การทบทวนกระบวนการและระบบ

โดยปกติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับเกี่ยวข้องกับหลายกลไกในการปฏิบัติตาม ตัวอย่างเช่น การออกใบอนุญาต การจัดทำสเป็คของเครื่องมือ และการเก็บบันทึกต่างๆ เป็นต้น หน่วยงานรับผิดชอบของภาครัฐจำเป็นต้องทำการพิสูจน์และทดสอบในแต่ละกลไกในการปฏิบัติตาม และแสดงให้เห็นว่ากลไกลักษณะไหนที่มีประสิทธิผล และมีบทบาทสำคัญในการลดหรือป้องกันปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

ความล้มเหลวในการกำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมายจะเกิดขึ้นบ่อยๆ ถ้าหน่วยงานภาครัฐจะกำหนดกลไกในการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ครอบคลุมทุกเหตุการณ์และสถานการณ์ที่คาดการณ์ว่ามีความเป็นไปได้จะเกิดขึ้น เพราะไม่ชอบความเสี่ยงที่ไม่สามารถบังคับใช้กฎหมาย ทำให้แม้ว่าความเป็นไปได้ในการเกิดเหตุการณ์นั้นๆ ต่ำก็ตาม ยังมีแนวปฏิบัติที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นผลให้บางกลไกในการปฏิบัติตามกฎหมายที่ใช้ไม่มีความจำเป็นและทำให้เกิดต้นทุนที่ไม่จำเป็นกับคน กลุ่มคน ธุรกิจและองค์กรต่างๆ ความไม่จำเป็นของต้นทุนในการปฏิบัติตามกฎหมายมักจะถูกเรียกว่า Red tape (การบังคับให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบแบบแผนจนเกินความจำเป็น) สังคมส่วนใหญ่มองไม่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการปฏิบัติตามกฎหมายกับการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเฉพาะด้าน

การปฏิบัติตามกฎระเบียบในลักษณะของการบังคับควบคุมและบัญชา (Command and control) ถูกกำหนดว่า เป็นวิธีการที่สร้างภาระในการปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างไม่สมเหตุผล และสามารถเป็นทางเลือกในการปฏิบัติตามกฎหมายที่ไม่สนับสนุนหรือเสริมวัตถุประสงค์ของนโยบาย มี 2 ตัวอย่างที่เตรียมไว้ในกล่องที่ 1 ข้างล่าง

กล่องที่ 1 : มาตรฐานรถแท็กซี่

กฎ ระเบียบ และกฎหมายแท็กซี่ กำหนดให้มีมาตรฐานรถแท็กซี่เพื่อความปลอดภัยของประชาชน ในตัวกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายกำหนดว่า รถแท็กซี่ต้องอายุไม่เกิน 5 ปี และให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบจากกฎหมายนี้ต้องเปลี่ยนรถแท็กซี่ใหม่ทุกๆ 5 ปี จากจุดนี้เชื่อว่าเป็นภาระในการปฏิบัติตามกฎหมายที่สำคัญ อย่างไรก็ตามการกำหนดให้เจ้าของรถหรือผู้เป็นเจ้าของรถแท็กซี่ ต้องนำรถแท็กซี่เข้าบริการตรวจสอบทุกๆ 20,000 กิโลเมตร ซึ่งเป็นอีกทางเลือกที่สามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปกป้องความปลอดภัยสาธารณะ หรือส่งให้มีการตรวจสอบรถยนต์เพื่อความปลอดภัยสำหรับการขับขี่ ซึ่งก็อาจพิจารณาได้ว่ามีต้นทุนในการปฏิบัติตามที่ต่ำกว่าการให้มีการเปลี่ยนรถแท็กซี่ใหม่ทุกๆ 5 ปี

กล่องที่ 2 : การควบคุมการประกอบอาชีพ- มาตรฐานขั้นต่ำของพนักงาน

ถ้ามีการควบคุมวุฒิการศึกษาในการประกอบอาชีพ เพื่อปกป้องความปลอดภัยสาธารณะจากพฤติกรรมความผิดพลาดทางอาญา ในกฎหมายจะกำหนดระดับการศึกษาขั้นต่ำ เพื่อกันคนที่มีการศึกษาต่ำหรือไม่มีวุฒิการศึกษาในการประกอบอาชีพออกจากการทำงาน และจะทำให้เป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญในการปฏิบัติการกฎหมายของเจ้าของธุรกิจหรือผู้ดำเนินการธุรกิจ ที่จะจ้างผู้มีวุฒิการศึกษาในการประกอบอาชีพ ในเรื่องที่ต้องตรวจสอบคุณวุฒิการศึกษาของแรงงานที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน และแรงงานที่คาดว่าจะเข้ามาทำงานในอนาคต นอกจากนี้ถ้ากำหนดระดับการศึกษาขั้นต่ำสูงเกินไป จะทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งจริงๆ ยังมีทางเลือกอื่นที่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการปกป้องความปลอดภัยของสาธารณชน จากพฤติกรรมความผิดพลาดทางอาญา นั่นก็คือการให้เจ้าของธุรกิจหรือผู้ดำเนินการธุรกิจส่งประวัติแรงงานที่ปฏิบัติงานอยู่และแรงงานที่จะจ้างใหม่ไปให้ตำรวจตรวจสอบประวัติ ซึ่งวิธีการนี้จะลดภาระหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายและสามารถบรรลุเป้าหมายของนโยบายได้เช่นกัน

6.2 ความพอเพียงของระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติ

หน่วยงานที่รับผิดชอบของภาครัฐได้มีการศึกษาเปรียบเทียบระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติแบบขั้นต่อขั้นในกฎหมายที่ลักษณะคล้ายกันหรือไม่

ในหลักการพื้นฐานนั้น ระดับของการลงโทษหรือเสียค่าปรับเมื่อทำผิดกฎหมาย ควรสอดคล้องกับการลงโทษหรือเสียค่าปรับที่ใช้ในการตรากฎหมายอื่นๆ ทั้ง โดยลักษณะของการทำผิดกฎหมายและที่ทำผิดกฎหมายอย่างรุนแรง อาจยกเว้นบางสถานการณ์ ที่ต้องมีระดับของค่าปรับหรือการลงโทษที่แตกต่างกัน เมื่อทำผิดกฎหมายในลักษณะที่คล้ายคลึงกันได้ ในกรณีแบบนี้จำเป็นต้องมีการตัดสินใจที่โปร่งใสชัดเจนสำหรับการลงโทษที่แตกต่างกัน

หน่วยงานที่รับผิดชอบของภาครัฐ จัดให้มีบทลงโทษหรือการเสียค่าปรับเปรียบเทียบ (benchmarking) ที่ใช้ในการตรากฎหมายอื่นๆ เมื่อมีการทำผิดกฎหมายทั้งที่เป็นลักษณะของการทำผิดกฎหมาย หรือที่ทำผิดกฎหมายอย่างรุนแรง

หน่วยงานที่รับผิดชอบของภาครัฐต้องแน่ใจว่าหรือมั่นใจว่า บทลงโทษหรือการเสียค่าปรับมีความสัมพันธ์กับลักษณะของการทำความผิดตามกฎหมายและสัมพันธ์กับความรุนแรงของความผิดกฎหมายที่ได้กระทำ ซึ่งกล่อง 3 เป็นตัวอย่างของบทลงโทษและการเสียค่าปรับที่สัมพันธ์กับความรุนแรงของการทำความผิดกฎหมาย

กล่องที่ 3 : ตัวอย่างของบทลงโทษค่าปรับที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการทำความผิดกฎหมาย

- การดำเนินงานหรือการผลิตสินค้าและบริการโดยไม่มีใบอนุญาต การยินยอมอนุญาตให้ดำเนินการ การจดทะเบียน เอกสารรับรอง และการได้รับการรับรอง ให้มีบทลงโทษ = 100 หน่วย
- มีลักษณะหรือเข้าข่ายของการหลอกลวง มีบทลงโทษ = 100 หน่วย
- ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือการยินยอมอนุญาตให้ดำเนินการ มีบทลงโทษ = 10 หน่วย
- โยงกับการให้ข้อมูลข่าวสารไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มีบทลงโทษ = 20 หน่วย
- การปกปิดข้อมูลข่าวสาร มีบทลงโทษ = 10 หน่วย
- ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามคำสั่ง มีบทลงโทษ = 10 หน่วย
- ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการจะปฏิบัติตามคำสั่งมีบทลงโทษ = 10 หน่วย
- ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการเก็บบันทึก มีบทลงโทษ = 5 หน่วย
- การตรากฎหมายนี้ได้เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ได้แก่ทุกชนชั้น ธุรกิจ กลุ่มคน หรือบุคคลได้เข้าในกิจกรรมการกำกับดูแลหรือมีส่วนร่วมในการควบคุมตลาดหรือไม่
- มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ที่จะกันไม่ให้กลุ่มเฉพาะกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดออกจากกระบวนการจัดทำกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายเพื่อป้องกันและลดปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตามอาจมีสถานการณ์เนื่องจากลักษณะของความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับตัดสินลงโทษสูงกว่าในบทลงโทษที่กำหนดเมื่อกระทำความผิด ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงต่อชุมชนจากการมีบุคคลดำเนินการเหมือนกับเป็นแพทย์โดยไม่มีใบอนุญาตจะสูงกว่าบุคคลที่ดำเนินการเหมือนกับเป็นครูโดยไม่มีใบอนุญาต อย่างไรก็ตามอาจจะต้องพิจารณาการกระทำความผิดสำหรับการดำเนินการโดยไม่มีใบอนุญาตในอาชีพที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น หมอ หมอผ่าตัด หมอฟัน และเภสัชกร เป็นต้น

6.3 ความเป็นไปได้ที่จะเกิดการปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ

ถ้าการยก (ร่าง) นิติบัญญัติหรือการตรากฎหมายในทิศทางที่เอื้อประโยชน์ให้กับบางกลุ่ม บางชนชั้น ธุรกิจ กลุ่มคน หรือคนหนึ่งคนใด จะทำให้นิติบัญญัตินี้เป็นอุปสรรคต่อขีดความสามารถในการแข่งขัน ทำให้ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจหรือการบริโภคของผู้บริโภคบางกลุ่มต้องสูงขึ้น และกีดกันโอกาสในการลงทุนทางธุรกิจและการจ้างงาน

ตัวอย่างเช่น ประเทศออสเตรเลียมี พรบ. เอื้อประโยชน์ต่อนักบัญชีและนักบัญชีในเครือแค่ 2 สมาคมวิชาชีพคือ Accounting Profession associations: CPA Australia และ Accounting and Finance Association of Australia and New Zealand: AFAANZ แต่ไม่เอื้อประโยชน์ให้กับ Institute of Public Accountants: IPA ซึ่งจริงๆ ในประเทศออสเตรเลียมีสมาคมวิชาชีพด้านบัญชี 3 แห่งนี้ ซึ่งก็ทำให้เห็นว่าในทางปฏิบัติ กฎหมายจะบังคับให้มีการตรวจสอบหรือมีระบบตรวจสอบบัญชี โดยนักบัญชี ซึ่งกฎหมายที่ออกมาถึง 2,000 ฉบับ ในทุกฉบับนักบัญชีหมายถึงนักบัญชีที่เป็นสมาชิกใน 2 สมาคม คือ CPA และ AFAANZ เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นักบัญชีที่เป็นสมาชิก IPA ดำเนินการภายใต้กฎหมายนี้ได้

ต่อมาได้มีการทบทวนกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องที่มีใช้อยู่ทั้งหมด พบว่า กฎหมายหลายฉบับในปัจจุบันสามารถอนุญาตให้นักบัญชีสมาชิกของ IPA สามารถเป็นนักบัญชีที่สามารถตรวจสอบบัญชีได้ เพราะมีการปฏิรูปกฎหมายที่ทำให้นักบัญชีใน IPA ที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดสามารถเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีหรือทำบัญชีได้ตามกฎหมาย

บทที่ 7

การประเมินผลดุลยพินิจของดุลเลกกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่ (Evaluation of Propriety of Administrative Discretion)

ในบทนี้ เป็นการอธิบายขยายความเกี่ยวกับการประเมินในแต่ละประเภทของเกณฑ์ ในส่วนของการประเมินผลดุลยพินิจของดุลเลกกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่

เกณฑ์	สาระและเนื้อหา
ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ	มีการกำหนดอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจที่ชัดเจนและเที่ยงธรรมหรือไม่ (ในตัวบุคคลผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ มีชัดเจนและเที่ยงธรรมหรือไม่ มีขอบเขตของอำนาจหรือไม่ มีกระบวนการในการปฏิบัติหน้าที่หรือไม่)
ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ	ขอบเขตอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจเหมาะสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาถึงมาตรฐานหรือบรรทัดฐานของทั้งในและระหว่างประเทศ
มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรมและมีเป้าหมาย	เกณฑ์หรือความต้องการของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจมีความเฉพาะเจาะจง ที่สามารถจะใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้จริงหรือไม่ และมีความยุติธรรมเพียงพอที่จะถูกถ่ายทอดได้เหมือนที่กำหนดโดยบุคคลที่สาม

7.1 ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ

- ในการตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติได้มีการนิยามใคร่ผู้อำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่
- ในการตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติได้มีการนิยามขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่
- ในการตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติได้มีการนิยามกระบวนการสำหรับการปฏิบัติหน้าที่เพื่อใช้อำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่

อนุญาตหรือยอมรับ ความหลากหลายในอำนาจในการตัดสินใจ ปรากฏอยู่ในกฎหมายไทย ซึ่งอำนาจนั้นๆ ประกอบด้วย

- การยินยอม อนุญาต การเปลี่ยนแปลง หรือการไม่ยอมรับหรือปฏิเสธสิทธิอันชอบธรรมหรือถูกต้องตามกฎหมาย สิทธิที่จะใช้ประโยชน์ เช่น สิทธิการใช้ประโยชน์หรือประโยชน์ที่ควรจะได้รับตามกฎหมาย
- การบังคับ หรือการปฏิเสธที่จะบังคับให้เป็นไปตามพันธะ ข้อตกลง หรือหน้าที่ หรือความต้องการของสังคมและสิทธิอันควรมี
- อำนาจในการให้ทิศทาง/แนวทางปฏิบัติ

- อำนาจในการทำการประเมินค่าและในการประกาศใช้

มีอำนาจการตัดสินใจ 2 ประเภทที่เป็นอำนาจในการตัดสินใจในการบริหารของรัฐ ที่เชื่อมโยงกับอำนาจในการบริหารตามกฎหมาย ได้แก่

- อำนาจตามกฎหมายที่ได้รับอนุมัติให้ตัดสินใจหรือปกครอง- ตัวอย่างเช่น ในข้อกำหนดกล่าวไว้ว่า ถ้า X เกิดขึ้น Y ต้องตัดสินใจในทางที่ถูกกำหนดในกฎหมาย
- อำนาจในการใช้ดุลยพินิจหรือการตัดสินใจด้วยผู้มีอำนาจเอง- ตัวอย่างเช่น รัฐมนตรีอาจตัดสินใจยอมให้ใบอนุญาตกับผู้ยื่นขอทุกคน

การตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติควรมีการกำหนดตำแหน่งของผู้อำนาจให้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น รัฐมนตรี เลขาธิการ ปลัดกระทรวง ในหน่วยงานหรือสำนักงานควบคุมบังคับหรือมีอำนาจในการควบคุม

การตรากฎหมายอาจจะอนุญาตให้ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจแต่งตั้งผู้แทนหรือมอบหน้าที่ในการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ ตัวอย่างเช่น รัฐมนตรีอาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรภายใต้กฎหมายนี้ ให้แก่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมาย

เมื่อไหร่ที่ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ ตัดสินใจแต่งตั้งผู้แทนเพื่อให้ใช้อำนาจของผู้มีอำนาจเต็ม ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจต้องดำเนินการดังนี้

- จำเป็นต้องจัดทำเครื่องมือของแต่งตั้งผู้แทนอย่างเป็นทางการ เพื่อกำหนดให้ชัดเจนว่าใครสามารถปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมายได้
- บงชี้หรือกำหนดตำแหน่งหน้าที่และชื่อของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ใช้อำนาจแทน
- อาจจะต้องกำหนดให้มีหรือบังคับให้มีเงื่อนไขของผู้แทนที่มีอำนาจเพื่อการปฏิบัติหน้าที่

การตรากฎหมายควรบงชี้หรือกำหนดตำแหน่งของผู้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ ในกล่องที่ 4 นิยามผู้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ (รัฐมนตรี), ขอบเขตของอำนาจ (การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง รวมทั้งต้องกำหนดและควบคุมคุณภาพพลังงานเชื้อเพลิง แต่ไม่ต้องนิยามกระบวนการ

กล่องที่ 4 : พรบ. การค้าเชื้อเพลิง ปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000)

บทที่ 1 การค้าเชื้อเพลิงและการขนส่งเชื้อเพลิง

มาตรา 8 ในฉบับของการขอใบอนุญาตภายใต้มาตรา 7 นั้น รัฐมนตรีกำหนดหรือมีคำสั่งให้กำหนดเงื่อนไขออกมาใหม่ ถ้าคิดว่าจะแก้ไขปัญหาคัดค้านที่ เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางการค้า อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในชาติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเชื้อเพลิง และการกำหนดและควบคุมคุณภาพเชื้อเพลิง รัฐมนตรีอาจออกคำสั่ง ที่เป็นทางเลือกเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขในเงื่อนไขเดิมที่กำหนดไว้ ในกรณีที่ไม่มีความจำเป็นที่กำหนดไว้ รัฐมนตรีสามารถกำหนดเงื่อนไขออกมาใหม่ได้ ถ้าคิดว่าจะแก้ไขปัญหาคัดค้าน

และตัวอย่างในกล่องที่ 5 เป็นการตรากฎหมายไม่นิยามของตำแหน่งของบุคคลที่จะมีอำนาจใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ และพนักงานราชการมีอำนาจแบบกว้างเกินไป แต่การตรากฎหมายมีการนิยามขอบเขตและกระบวนการไว้

กล่องที่ 5 : พรบ. การจดทะเบียนเครื่องจักร ปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ. 1971)

มาตรา 9 ในการดำเนินการเพื่อจดทะเบียนเครื่องจักรนั้น ควรให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สืบหาข้อเท็จจริง และเรียกให้ผู้สมัครหรือผู้ยื่นใบสมัครส่งหรือเสนอ เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือออกหมายเรียกให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องให้ปรากฏตัว ก่อนที่ออกทะเบียนให้ ถ้ามีความจำเป็น

ขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินมีความเหมาะสมกับความรับผิดชอบที่หน่วยปฏิบัติต้องดำเนินการหรือไม่

7.2 ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสิน

ในหลักการพื้นฐานในการใช้อำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินจะมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง ดังนั้น รัฐมนตรีจำกัดขอบเขตของอำนาจให้ชัดเจน ตัวอย่างเช่น เมื่อมีการใช้ดุลยพินิจในการตัดสิน จำเป็นต้องพิจารณาประเด็นของเรื่องการรักษาความปลอดภัยในประเทศชาติ ซึ่งในกล่องที่ 6 ข้างล่าง เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า รัฐมนตรีที่รับผิดชอบ พรบ. การค้าเชื้อเพลิง อาจออกคำสั่งกำหนดทางเลือกใหม่ และหรือเปลี่ยน หรือเพิ่มเงื่อนไขในกรณีที่ไม่มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้ รัฐมนตรีสามารถกำหนดเงื่อนไขออกมาใหม่ได้ ถ้าเป็นเรื่องของการรักษาความปลอดภัยในชาติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเชื้อเพลิง และการกำหนดและควบคุมคุณภาพเชื้อเพลิง

กล่องที่ 6 : พรบ. การค้าเชื้อเพลิง ปี พ.ศ. 2543 (2000)

บทที่ 1 การค้าเชื้อเพลิงและการขนส่งเชื้อเพลิง

มาตรา 8 ในฉบับของการขอใบอนุญาตภายใต้มาตรา 7 นั้น รัฐมนตรีกำหนดหรือมีคำสั่งให้กำหนดเงื่อนไขออกมาใหม่ ถ้าคิดว่าจะแก้ไขปัญหาได้ทันที ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางการค้า อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยในชาติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการขาดแคลนเชื้อเพลิง และการกำหนดและควบคุมคุณภาพเชื้อเพลิง รัฐมนตรีอาจออกคำสั่ง ที่เป็นทางเลือก เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมเงื่อนไขในเงื่อนไขเดิมที่กำหนดไว้ ในกรณีที่ไม่มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้ รัฐมนตรีสามารถกำหนดเงื่อนไขออกมาใหม่ได้ ถ้าคิดว่าจะแก้ไขปัญหา

กล่องที่ 7 : พรบ. การค้ายานยนต์ ปี ค.ศ 1986 (รัฐวิคตอร์เรีย ออสเตรเลีย)

มาตรา 12 การพิจารณาใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตค้ายานยนต์

- (1) พิจารณาใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตค้ายานยนต์ เจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจ
 - ดำเนินการสืบสวนหรือสืบหาหรือไต่สวนที่คิดว่าจะทำให้แก้ไขปัญหาได้
 - เรียกร้องให้ผู้สมัครเตรียมข้อมูลเพิ่มเติม ถ้าผู้มีอำนาจคิดว่าเข้ากับระเบียบวิธีการที่กำหนด
 - สืบหา คำแนะนำ และข้อมูลข่าวสารในใบสมัคร จากทุกคน ทุกองค์กร และทุกแหล่งที่คิดว่าจะช่วยแก้ไข
- (2) เจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจอาจนัดหมายหรือเรียกทุกคนหรือทุกองค์กรเพื่อให้คำปรึกษาประกอบการพิจารณาใบสมัคร
- (3) เจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจอาจปฏิเสธที่จะให้ใบอนุญาตกับผู้สมัครได้ ถ้าผู้สมัครไม่เตรียมข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมตามที่ขอ ภายใต้ระยะเวลาที่ให้ผู้สมัครดำเนินการจัดหาตามที่ร้องขอ

การตัดสินใจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถของบุคคล ธุรกิจ หรือองค์กร ในการเข้าถึงการควบคุมตลาด วิชาชีพหรืออาชีพ และการใช้อำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสิน ควรมีอยู่ในเลขาธิการ ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุม มีอำนาจสั่งการและผู้รับจดทะเบียน ในกล่องที่ 7 ข้างล่างนิยาม เจ้าหน้าที่ ผู้มีอำนาจในการใช้อำนาจดุลยพินิจในการตัดสินเกี่ยวกับเรื่องการอนุมัติใบสมัครหรือใบขอ ใบขออนุญาตในการค้ายานยนต์

ในกล่องที่ 8 ข้างล่าง ก็มีลักษณะคล้ายๆกัน นายทะเบียนมีอำนาจใช้อำนาจในการดุลยพินิจในการตัดสินที่จะปฏิเสธการออกทะเบียนเครื่องจักรได้ นายทะเบียน (และไม่ใช้พนักงานเจ้าหน้าที่) ควรมีอำนาจในการดุลยพินิจในการตัดสินที่จะตรวจสอบ สืบหาข้อเท็จจริง และเรียกให้ผู้สมัครหรือผู้ยื่นใบสมัครส่งหรือเสนอเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือออกหมายเรียกให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องให้ปรากฏตัว ก่อนที่ออกทะเบียนให้ ถ้ามีความจำเป็น สำหรับเหตุผลในทางปฏิบัติ นายทะเบียนอาจต้องแต่งตั้งเจ้าพนักงานให้เป็นผู้แทน เพื่อให้สามารถใช้อำนาจแทนบางส่วน แต่เอกสารความรับผิดชอบและการแต่งตั้งคณะผู้แทนที่เหมาะสมจะต้องลงนามโดยนายทะเบียน

กล่องที่ 8 : พรบ. การทะเบียนเครื่องจักร ปี พ.ศ. 2514 (1971)

มาตราที่ 8 : หลักการพื้นฐาน การดำเนินการ และแบบฟอร์มของการลงทะเบียนเครื่องจักร รวมทั้งการแก้ไขหรือการทำเครื่องหมายของตราประทับของการลงทะเบียนบนเครื่องจักร และการออกใบรับรองของการลงทะเบียนเครื่องจักรควรให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎข้อบังคับของกระทรวง

มาตราที่ 9 : ในการดำเนินการจดทะเบียนเครื่องจักร เจ้าพนักงานหรือผู้อำนาจ ควรมีอำนาจในการดุลยพินิจในการตัดสินที่จะตรวจสอบ สืบหาข้อเท็จจริง และเรียกให้ผู้สมัครหรือผู้ยื่นใบสมัครส่งหรือเสนอ เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือออกหมายเรียกให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องให้ปรากฏตัว ก่อนที่ออกทะเบียนให้ ถ้ามีความจำเป็น ถ้ามีเหตุผลอันนำไปสู่การเชื่อว่าในสมัครเพื่อขอจดทะเบียนไม่ถูกต้อง นายทะเบียนอาจปฏิเสธการจดทะเบียนเครื่องจักร โดยต้องเขียนและส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมเหตุผลอันควรให้กับผู้สมัคร

เจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเต็ม นายตรวจ นายตำรวจ สารวัตร หรือผู้สอบบัญชี ต้องจำกัดขอบเขตของการบังคับใช้ดุลยพินิจอำนาจในการตัดสิน เจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายด้วยอำนาจดุลยพินิจในการตัดสินไม่ควรออกคำสั่งเกี่ยวกับค่าปรับ แต่ควรมีหน้าที่ในการจัดทำเอกสารและรายงานการละเมิดกฎหมายให้กับคณะกรรมการบังคับใช้กฎหมายที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานหรือตัวแทนภาครัฐ ซึ่งคณะกรรมการบังคับใช้กฎหมายนี้ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่หรือพนักงานอาวุธมิโส มีหน้าที่พิจารณาข้อเท็จจริงของการละเมิดกฎหมาย พร้อมทั้งกฎหมายและประวัติของการปฏิบัติตามกฎหมายของผู้ต้องการ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นพร้อมตัดสินใจสนับสนุนการปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายที่มีความเหมาะสม ซึ่งกระบวนการนี้จะทำให้รับประกันได้ว่ากระบวนการบังคับใช้กฎหมายและปกป้องเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการด้วยความอดทนและขยัน ต้องมาใช้ตำแหน่งไปในทางที่ผิดกฎหมาย หรือละเมิดกฎหมายโดยใช้ตำแหน่งนั่นเอง

7.3 มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินอย่างเป็นทางการและมีเป้าหมาย

- การตรากฎหมายได้มีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือตามที่กำหนดไว้ใน พรบ. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการใช้อำนาจดุลยพินิจเพื่อการบริหารจัดการหรือไม่
- ถ้าคำตอบไม่ หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบในกฎหมายได้มีการพัฒนาจัดทำนโยบายที่เป็นเอกสารเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ทำการตัดสินใจในการใช้อำนาจดุลยพินิจในการตัดสินหรือไม่
- ถ้าตอบใช่ เอกสารนโยบายนั้นมีการเผยแพร่หรือมีแจกจ่ายให้กับสาธารณะหรือไม่

เมื่อการใช้อำนาจดุลยพินิจในการบริหารจัดการถูกพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องมีในการตรากฎหมาย กฎข้อบังคับ และเครื่องมือทางกฎหมายอื่นๆ หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ควรพิจารณาปฏิบัติ ดังนี้

เกณฑ์ตามกฎหมายจะต้องมีในการตรากฎหมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางให้ผู้ทำการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายได้ใช้ประกอบการพิจารณาในการใช้ดุลยพินิจของการดูแลระบบให้เป็นไปตามกฎหมายกำหนด

ถ้าเกณฑ์ตามกฎหมายไม่ได้มีในการตรากฎหมาย หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบควรจะต้องพิจารณาจัดทำนโยบายเพื่อใช้เป็นคู่มือให้กับผู้ทำการตัดสินใจได้ใช้เป็นแนวทางในการใช้ดุลยพินิจของการดูแลระบบได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับกฎหมายที่กำหนดและเที่ยงธรรม

นโยบายหรือคู่มือควรจัดเป็นเอกสารที่สามารถเผยแพร่ต่อสาธารณะชนเพื่อให้แน่ใจว่ากระบวนการตัดสินใจมีความโปร่งใสและสามารถอธิบายได้

โดยวิธีการเช่น คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน (Energy Regulatory Commission) มีอำนาจกว้างภายใต้มาตรา 11 ของกฎหมายหรือ พรบ. อุตสาหกรรมพลังงาน 2007 ในการจัดทำกฎหมายหรือ กฎข้อบังคับพลังงาน อย่างที่เห็นในกล่อง 9 ข้างล่าง, ภายใต้มาตรา 64 ให้รัฐมนตรีโดยความยินยอมของ คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (National Energy Policy Commission: NEPC) จัดทำนโยบายและแนวทางหรือคู่มือในการกำหนดภาษีในอุตสาหกรรมพลังงาน และในมาตราที่ 65 กำหนดให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานกำหนดหรือจัดตั้งเกณฑ์สำหรับการกำหนดภาษีบนฐานปัจจัยเฉพาะที่กำหนดไว้ในมาตรา 65 (1) ถึง (7) ซึ่งปัจจัยเหล่านั้นใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำคู่มือให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานในการดำเนินการใช้อำนาจในการใช้ดุลยพินิจเพื่อกำหนดภาษี

กล่องที่ 9 : พรบ. หรือ กฎหมายอุตสาหกรรมพลังงานปี 2007

ส่วนที่ 2 : ภาษีสำหรับการประกอบกิจการอุตสาหกรรมพลังงาน

มาตรา 64 :

รัฐมนตรี โดยความยินยอมของ NEPC ควรจัดทำนโยบายหรือคู่มือในการกำหนดเพื่อการจัดเก็บภาษีในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมพลังงาน

มาตรา 65 :

ERC ควรกำหนดเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีใบอนุญาตในแต่ละประเภทของอุตสาหกรรม ภายใต้ต้นนโยบายและคู่มือที่ได้รับการอนุมัติจาก NEP โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้

- (1) ควรต้องสะท้อนต้นทุนที่แท้จริงและต้องคำนึงถึงผลตอบแทนจากลงทุนในต้นทุนของการประกอบกิจการอุตสาหกรรมพลังงาน
- (2) พิจารณาอัตราการส่งเสริมเพื่อให้มีการจัดหาพลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอกับความต้องการพลังงานภายในประเทศ
- (3) ควรโน้มน้าวหรือชักชวนให้มีการปรับปรุงการประกอบกิจการอุตสาหกรรมพลังงานให้มีประสิทธิภาพ
- (4) ต้องคำนึงถึงความยุติธรรมกับทั้งผู้บริโภคและการให้ใบอนุญาตประกอบกิจการอุตสาหกรรมพลังงาน
- (5) ต้องคำนึงถึงความช่วยเหลือผู้บริโภคที่ด้อยโอกาสหรือไม่สามารถเข้าถึงการให้บริการไฟฟ้าของรัฐหรือการจัดหาไฟฟ้าเพื่อกระจายความรุ่งเรืองสู่พื้นที่ในต่างจังหวัด
- (6) มีการคำนวณภาษีที่โปร่งใสและชัดเจน และเผยแพร่สู่สาธารณะชน
- (7) ต้องไม่ใช้อำนาจหรือพยายามเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคพลังงาน หรือบุคคลที่ปรารถนาในการใช้พลังงาน

มาตรา 66 :

ERC ควรใช้ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการพลังงานเป็นเครื่องมือในการควบคุมอัตราภาษีที่กำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ที่ได้รับอนุญาตได้ปฏิบัติตามนโยบายและคู่มือที่ได้รับการอนุมัติภายใต้มาตรา 64 และดำเนินการตามเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 65

ERC ควรเปิดเผยสูตรและวิธีการที่ใช้ในการคำนวณภาษี ถ้ามีการบังคับใช้ภาษีในอัตราทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ ตัวแปรที่ใช้ในการคำนวณ ยกเว้นในกรณีที่ ERC พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลที่เป็นความลับเชิงพาณิชย์ของการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการอุตสาหกรรมพลังงาน

ในกล่องที่ 10 ข้างล่างเป็นตัวอย่างที่รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดอำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการดำเนินการภายใต้กฎหมายหรือ พรบ. การส่งออกและนำเข้าสินค้าปี 1979 โดยใช้ควบคุมสิ่งของหรือทุกสิ่ง ที่นำเข้าส่งออกที่กำหนดไว้ในมาตรา 5 (1) ถึง (6) และอัตราที่กำหนดเพื่อคิดค่าใช้จ่ายสำหรับการส่งออกและนำเข้า นอกจากนี้หมายเหตุในกฎหมายหรือ พรบ. กำหนดเกณฑ์ตามกฎหมายในระดับสูงสุด (เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ, ประโยชน์สาธารณะ, สาธารณสุข, การรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ, เพื่อประชาชน, หรือ ศิลธรรมอันดี) โดยไม่ต้องมีนโยบายหรือคู่มือที่ช่วยให้รัฐมนตรีกำหนดว่าอะไรคือเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และ สาธารณสุข เป็นต้น)

พรบ. หรือกฎหมายไม่ต้องมีคู่มือเกี่ยวกับระเบียบวิธีที่ใช้ในการคิดคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการส่งออกและนำเข้า

พรบ. หรือ กฎหมายนี้ทำให้รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ต้องรับผิดชอบที่จะต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ตามข้อพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และการตรึงตรองข้อเสนอเพื่อการแจ้งเตือนของรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ ควรเป็นความลับ

การประยุกต์ใช้การประเมินผลกระทบกฎหมาย (RIA) กับบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ที่ระบุไว้ในมาตรา 5 และ 6 เพื่อปรับปรุงความรับผิดชอบต่อหน้าที่และความโปร่งใสของการใช้อำนาจดุลยพินิจในการดำเนินการของรัฐมนตรี และเมื่อรัฐมนตรีมีความจำเป็นต้องแจ้งเตือนหรือประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่ต้องปกป้อง สาธารณสุขหรือ รักษาความปลอดภัยในชาติ ตัวอย่างเช่น พรบ. สามารถเรียกให้รัฐมนตรีเปิดเผยเหตุผลต่อ สาธารณะชนเกี่ยวกับการตัดสินใจ และจัดทำประเมินผลกระทบกฎหมาย (RIA) ภายใน 12 เดือน ของประกาศแจ้งเตือนนั้นๆ จะทำให้รัฐมนตรีดำเนินการตัดสินใจปฏิบัติการในสถานการณ์ที่เหมาะสม แต่รัฐมนตรี ต้องรับผิดชอบต่อการตัดสินใจนั้นๆ

กล่องที่ 10 พรบ. กฎหมายส่งออก นำเข้าสินค้า ปี 2552 (1979)

มาตรา 5 ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือเพื่อประโยชน์ของประเทศ ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การสาธารณสุข สาธารณประโยชน์ การรักษาความปลอดภัยในชาติ เพื่อประโยชน์ของประชาชาติ และศิลปกรรมอันดี และประโยชน์อื่นๆ รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ภายใต้การกำกับโดยมติคณะรัฐมนตรี มีอำนาจใน ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษาในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (1) สินค้าบางชนิดที่ไม่อนุญาตหรือห้ามส่งออกหรือนำเข้า
- (2) สินค้าบางชนิดที่ต้องขอใบอนุญาตก่อนส่งออกหรือนำเข้า
- (3) สินค้าที่แบ่งเป็น ประเภท หมวดยุ ชนิด คุณภาพ มาตรฐาน ปริมาณ มูลค่า ขนาด น้ำหนัก ราคา การค้า และชื่อ เครื่องหมายการค้า แหล่งกำเนิดสินค้าของประเทศที่ส่งออกหรือนำเข้า ประเทศที่ ส่งออกสินค้าและนำเข้าสินค้า

- (4) ประเภทหรือหมวดหมู่และชนิดสินค้าที่ต้องระวางโทษหรือค่าใช้จ่ายในการส่งออก และนำเข้า
- (5) สินค้าที่ส่งออกและนำเข้าที่ต้องมีใบรับรองจากแหล่งผลิตสินค้า ใบรับรองคุณภาพ และใบรับรองอื่นๆ เพื่อการประชมนานาชาติและปฏิบัติทางการค้า
- (6) เรื่องอื่นๆ เพื่อผลประโยชน์ในการวางระเบียบเกี่ยวกับการส่งออกและนำเข้า ภายใต้กฎหมายนี้

บทบัญญัติในวรรค หนึ่ง ควรให้มีการบังคับใช้โดยอนุโลม ในกรณีที่มีการแก้ไขหรือยกเลิกประกาศหรือการแจ้งเตือนภายใต้มาตรานี้

มาตรา 6 รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ภายใต้มติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจในการกำหนดอัตราการคิดค่าใช้จ่ายในเรื่องนี้คือ อำนาจในการแก้ไขปรับปรุงใหม่ หรือยกเลิกอัตราการคิดค่าใช้จ่ายสำหรับการส่งออกและนำเข้า ซึ่งค่าใช้จ่ายนั้น อาจถูกกำหนดให้จ่ายเป็นเงินสดหรือในรูปทรัพย์สินอื่นๆ

—————

บทที่ 8

การประเมินความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ (Evaluation of Transparency of Administrative Procedure)

เกณฑ์	เนื้อหาสาระ
การเข้าถึงและเปิดให้เข้ามามีส่วนรวมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	มีหลักประกันหรือไม่ ว่าการปฏิบัติการเพื่อใช้อำนาจดุลยพินิจตามกฎหมายหรือการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรรับผิดชอบได้มีระบบการมีส่วนร่วมจากประชาชน ธุรกิจเอกชน องค์กรแล้ว และมีระบบเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นๆ หรือไม่
สามารถคาดการณ์ได้ง่าย	ง่ายในการรับรู้ผลลัพธ์ ระยะเวลา และกระบวนการบริหารจัดการ ขั้นตอนในการดำเนินการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ต้องใช้ประกอบการดำเนินการหรือไม่
มีระบบควบคุมทุจริตคอร์รัปชัน	มีระบบควบคุมทุจริตคอร์รัปชันอยู่หรือไม่ ตัวอย่างเช่น ความพยายามหลีกเลี่ยงการสร้างภาระในการปฏิบัติตามกฎหมาย และหรือการให้สิทธิพิเศษกับกลุ่มคน คน ธุรกิจ หรือองค์กร เป็นต้น

8.1 การเข้าถึงและเปิดให้เข้ามามีส่วนรวมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

หน่วยงานที่รับผิดชอบในจัดทำกฎหมาย ชับเคลื่อน และประเมินผล ได้จัดทำเอกสารคู่มือเพื่อให้บุคคล ธุรกิจ เอกชน และองค์กร มีความเข้าใจในขอบเขตของในการใช้อำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการบริหารจัดการหรือไม่ ถ้าตอบว่า ใช่ มีเอกสารนโยบายนั้นๆ เผยแพร่และแจกจ่ายให้สาธารณะชนหรือไม่

ในองค์กรนี้มีกฎหมายที่บังคับให้ประชาชน ธุรกิจเอกชน องค์กรเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการหรือไม่ (ถ้ามี) การปฏิบัติการ ได้ใช้ดุลยพินิจในการบริหารจัดการภายใต้กฎหมายนั้นๆ หรือไม่

ตัวอย่างเช่น ในกฎหมายเรื่องการค้าขายยานยนต์ การขออนุญาตให้เป็นผู้ค้ายานยนต์ ได้กำหนดให้บุคคล หรือธุรกิจเอกชน ต้องเตรียมเอกสารหรืออื่นๆจำนวนหนึ่ง เพื่อประกอบการขอใบอนุญาตให้สามารถดำเนินการในลักษณะผู้ค้ายานยนต์ ซึ่งบางเอกสารที่ต้องดำเนินการจัดทำเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการดำเนินการตัดสินใจในการปฏิบัติการใช้อำนาจดุลยพินิจในการดำเนินการตามกฎหมาย

มาตรา 8 (2) ของพรบ.ผู้ค้ายานยนต์ปี 1986 ได้กำหนดเอกสารและหรือข้อมูลข่าวสารที่ยื่นของใบอนุญาตต้องจัดเตรียมประกอบการยื่นของใบอนุญาต มาตรา 8(2) (f) กล่าวว่า “การยื่นใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตจะต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าประเภทการค้ายานยนต์ที่ผู้ยื่นใบสมัครต้องการจะดำเนินการและทรัพยากรทางการเงินที่ผู้ยื่นใบสมัครที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจที่กำหนดนั้น”

วิคตอเรียเพื่อให้คำแนะนำผู้บริโภค (Consumer Affairs Victoria: CAV)² เป็นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ พรบ. ผู้ค้าขายยนต์ ปี 1986 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎหมายเกี่ยวกับทำให้ประชาชน ธุรกิจเอกชน และองค์กรมีส่วนร่วม CAV ได้เตรียมเอกสารแผ่นแบบ (template document) ขึ้นไว้ในเว็บไซต์ของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนธุรกิจของผู้ยื่นเสนอและประกาศของสถานะทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งวิธีการนี้จะทำให้บุคคล ธุรกิจเอกชน และองค์กรรับทราบได้ทันทีว่าข้อมูลข่าวสารอะไรที่ต้องเตรียมเพื่อยื่นไปพร้อมกับใบสมัคร และข้อมูลข่าวสารของ CAV จะใช้อำนาจดุลยพินิจในการบริหารจัดการ เพื่อกำหนดทรัพยากรเงินทุนของผู้สมัคร เพื่อดำเนินประเภทของธุรกิจที่กำหนดไว้ในแผนธุรกิจ

โครงสร้างเอกสารแผ่นแบบที่ต้องจัดทำตามกฎหมาย

- สำเนาของแผนธุรกิจ
- วัตถุประสงค์และพันธกิจ
- ประวัติความเป็นมาในอุตสาหกรรมการค้าขายยนต์
- แผนภูมิองค์กรธุรกิจภายในบริษัท
- รูปแบบธุรกิจ
- ยุทธศาสตร์การโฆษณา
- แหล่งเงินทุนเพื่อเริ่มต้นธุรกิจใหม่ (Start-up)
- จำนวนเงินทุนเพื่อเริ่มต้นธุรกิจใหม่
- รายการต้นทุนเพื่อเริ่มต้นธุรกิจใหม่
- ประกาศของเงินลงทุนส่วนบุคคล
- สถานะของสินทรัพย์และหนี้สิน
- รายได้และรายจ่ายส่วนบุคคล

8.2 สามารถคาดการณ์เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการขอใบอนุญาตได้ง่าย

กฎหมายและหน่วยงานรับผิดชอบ ได้จัดทำเอกสารข้อมูลข่าวสารและขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นพร้อมใบสมัคร เพื่อเผยแพร่ให้กับบุคคล ธุรกิจเอกชนและองค์กรรับทราบหรือไม่

กฎหมายหรือกฎข้อบังคับได้กำหนดไว้ชัดเจนว่าอะไรที่ บุคคล ธุรกิจเอกชน หรือองค์กร จำเป็นต้องจัดเตรียม มีกระบวนการและขั้นตอนอะไรที่จะต้องเสนอหรือยื่นกับหน่วยงานปฏิบัติที่รับผิดชอบ และกรอบระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการยื่นข้อเสนอให้แล้วเสร็จสมบูรณ์และได้รับใบอนุญาตตามที่คาดไว้

พรบ. ผู้ค้าขายยนต์ปี 1986 นำมาพิจารณาอีกครั้งเพื่อแสดงให้เห็นแต่ละเรื่องที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายหรือต้องเตรียมตามข้อกำหนด ในกล่องที่ 11 เป็นตัวอย่างของการจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ และขั้นตอนในการยื่นใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตในการเป็นผู้ค้าขายยนต์

² คือการแจ้งเตือนที่ให้อายุเกี่ยวกับความเสี่ยงและข้อดีของผลิตภัณฑ์และบริการบางประเภท โดยทั่วไป

กล่องที่ 11 : ตัวอย่างของจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์และ ขั้นตอนในการยื่นใบสมัคร เพื่อขอใบอนุญาต

- (1) ใบสมัครสำหรับขอใบอนุญาตที่จะต้องยื่นต่อผู้ที่มีอำนาจ ได้แก่
 - บุคคลผู้มีอายุ 18 ปี หรือมากกว่า
 - นิติบุคคล
- (2) ใบสมัครต้องอยู่ในรูปแบบฟอร์มที่อนุมัติจากผู้มีอำนาจ และผู้สมัครต้องลงรายเซ็น โดย
- (3) ใบสมัครจะต้องยื่นพร้อมกับค่าสมัครตามที่กำหนดและค่าใบอนุญาตประจำปี
- (4) ใบสมัครต้องระบุ
 - ชื่อและที่อยู่
 - ถ้าใบสมัครยื่นโดยบุคคลธรรมดา ก็ให้ใช้ชื่อนั้น
 - ถ้าใบสมัครยื่นโดยหุ้นส่วน ก็ให้ใช้ชื่อของแต่ละหุ้นส่วน
 - ถ้าใบสมัครยื่นโดยนิติบุคคล ก็ให้ใช้ชื่อของแต่ละผู้อำนวยการของนิติบุคคลนั้น
 - ถ้าใบสมัครยื่นโดยนิติบุคคล ต้องมีวันที่ และสถานที่ของนิติบุคคลนั้นๆ รวมทั้งชื่อนิติบุคคลพร้อมที่อยู่สำนักงานที่จดทะเบียน
 - วันที่ที่ผู้ยื่นใบเพื่อขออนุญาตจะเปิดดำเนินการการค้าขายยนต์
 - ที่อยู่ที่จะดำเนินธุรกิจของผู้ได้รับอนุญาต และที่อยู่อื่นๆ ที่ผู้ได้รับอนุญาตเสนอที่จะดำเนินธุรกิจ ในเครือ
 - ผู้ยื่นใบสมัครกำลังยื่นใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตอยู่หรือไม่ ผู้ยื่นใบสมัครเคยมีใบอนุญาตเพื่อค้าขายยนต์หรือไม่ และเคยทำงานเป็นผู้ค้าขายยนต์มาก่อนหรือไม่
 - ชนิดหรือประเภทของการค้าขายยนต์ที่ผู้ยื่นใบสมัครที่ต้องการจะทำธุรกิจ และเงินทุนที่ต้องการใช้ในการดำเนินธุรกิจของธุรกิจการค้าขายยนต์ที่กำลังดำเนินการขอใบอนุญาต
 - เรื่องอื่นๆ ที่อาจต้องบัญญัติไว้หรือกำหนดไว้

หน่วยงานรัฐรับผิดชอบได้มีการเตรียมทุกข้อมูลข่าวสารที่ต้องใช้ประกอบการดำเนินการยื่นขอใบอนุญาตในลักษณะที่สามารถคาดการณ์ได้ง่ายและใช้ภาษาที่เรียบง่ายเพื่อความเข้าใจ บนเว็บไซต์ของหน่วยงานหรือแผ่นพับสำหรับโฆษณาหรือไม่

8.2.1 ขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นใบสมัคร

ควรจะต้องมีกฎหมายเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบจัดเตรียมคู่มือเพื่ออธิบายขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นใบสมัคร และเพื่อช่วยให้คุณบุคคล ธุรกิจเอกชน และองค์กร รับทราบหรือเข้าใจว่าอะไรที่ดำเนินการและเอกสารอะไรที่ต้องจัดเตรียม เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อยื่นขอใบอนุญาต แต่ถ้าไม่กฎหมายนั้นๆ หน่วยงานรับผิดชอบจะต้องเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นใบสมัคร ทำให้ประชาชนหรือสาธารณชนมั่นใจและเข้าใจในความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานรับผิดชอบ

กล่อง 12 แสดงให้เห็นว่าใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตในการค้าขายยานยนต์จะต้องส่งต่อให้ผู้อำนวยความสะดวก CAV และหัวหน้าข้าราชการตำรวจเพื่อให้ดำเนินการไต่สวนหรือสอบสวนและรายงานผลที่พบจากการไต่สวนซึ่งอาจจะรวมถึงข้อเสนอแนะของผู้มีอำนาจ ผู้ยื่นใบสมัครอาจถูกเรียกให้เตรียมใบยินยอมจากผู้อำนาจจากบุคคลหนึ่งหรือองค์กรหนึ่งให้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ต้องใช้ประกอบการยื่นพร้อมใบสมัคร มาตรา 12 ของกฎหมายหรือ พรบ. ให้ผู้มีอำนาจใช้อำนาจดุลยพินิจกว้างๆในการดำเนินการไต่สวนหรือสอบสวนที่คิดว่าจะช่วยทำให้การพิจารณาใบสมัครนั้นมีความเหมาะสมได้

บทบัญญัติในกฎหมายหรือ พรบ. ที่เหมาะสมกับการยื่นใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตค้าขาย ยานยนต์ จะต้องแสดงต่อผู้ยื่นใบสมัครให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นใบสมัครเพื่อขอ ใบอนุญาตอาจมีขั้นตอนที่ยาวยืดเยื้อและต้องให้หน่วยงานหลายหน่วยงานต้องพิจารณานั้นมีความจำเป็น สำคัญและเหมาะสม ซึ่งอันนี้เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ เพราะจะส่งสัญญาณว่าใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตจะไม่ อนุมัติโดยอัตโนมัติ จนกว่าจะถึงเวลาที่ทุกข้อเรียกร้องให้ผู้ยื่นใบสมัครได้ดำเนินการในทุกขั้นตอนได้รับการ ยืนยันโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

กล่องที่ 12 : ตัวอย่างของขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นใบสมัคร

11 ประการที่แจ้งให้ทราบล่วงหน้าในการยื่นใบสมัคร

- (1) เมื่อมีการดำเนินการยื่นใบสมัครเพื่อขออนุญาตภายใต้มาตรา 8, ผู้มีอำนาจจำเป็น, ยกเว้นใน สถานการณ์ฉุกเฉินที่ได้กำหนดไว้ตามกฎหมาย, ให้รายละเอียดข้อมูลขอใบสมัครทุกชนิด และให้ผู้มี อำนาจพิจารณาเกี่ยวกับการให้อำนาจ ผู้อำนวยการ CAV และหัวหน้าข้าราชการตำรวจเพื่อให้ ดำเนินการไต่สวนหรือสอบสวน
- (2) ผู้อำนวยการ CAV และหัวหน้าข้าราชการตำรวจ เมื่อได้รับรายละเอียดของใบสมัคร จำเป็นต้อง ดำเนินการเรียกร้องเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใบสมัครในฐานะผู้ได้รับมอบอำนาจดำเนินการพิจารณาตาม ความเหมาะสม
- (3) ผู้อำนวยการ CAV และหัวหน้าข้าราชการตำรวจ เมื่อได้รับรายละเอียดตามที่เรียกร้องให้ผู้ยื่นใบสมัคร ดำเนินการหรือข้อมูลหลังจากการไต่สวนแล้วให้รายงานต่อผู้มีอำนาจ
- (4) รายงานต้องบรรจุข้อเสนอแนะด้วย

11 การยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- (1) ผู้มีอำนาจอาจเรียกร้องให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือผู้ยื่นใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาตทำธุรกิจค้าขายยาน ยนต์เตรียมใบยินยอม ที่ให้ผู้มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่ต้องใช้ประกอบการ ยื่นพร้อมใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาต หรือเพื่อตรวจสอบใบอนุญาต ในขณะที่ยื่นใบสมัครเพื่อขอ อนุญาตหรือในทุกขณะที่มีใบอนุญาตอยู่แล้ว

12 การพิจารณาใบสมัคร

- (1) ในการพิจารณาใบสมัครสำหรับขอใบอนุญาต, ผู้มีอำนาจอาจ
 - สามารถดำเนินการเรียกร้องให้ผู้ยื่นใบสมัครดำเนินการได้ตามความเหมาะสม
 เรียกร้องให้ผู้ยื่นใบสมัครเตรียมข้อมูลเพิ่มเติมถ้าผู้
 - น่าจะเห็นว่าเหมาะสมและมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ
 - สืบหาคำแนะนำและข้อมูลเกี่ยวกับใบสมัครที่ยื่นมาจากบุคคลอื่นๆ หรือองค์กรอื่นๆ หรือ แหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมต้องดำเนินการ
- (2) ผู้มีอำนาจอาจนัดหมายทุกคนหรือทุกองค์กรเพื่อให้คำแนะนำหรือช่วยดำเนินการพิจารณาใบสมัคร
- (3) ผู้มีอำนาจอาจปฏิเสธการให้ใบอนุญาตกับผู้ยื่นใบสมัคร ถ้าผู้ยื่นใบสมัครไม่สามารถเตรียมข้อมูลข่าว เพิ่มเติมตามเวลาที่กำหนดให้ดำเนินการอย่างสมเหตุสมผล

8.2.2 ระยะเวลาหรือกรอบเวลา

กฎหมายหรือหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบได้กำหนดระยะเวลาสำหรับการดำเนินการเพื่อประกอบการตัดสินใจ หรือไม่

พรบ. ผู้ค้ายานยนต์ปี 1986 ไม่ได้กำหนดหรือบังคับให้ผู้มีอำนาจที่มีภาระหน้าที่ในดำเนินการเกี่ยวกับใบสมัคร เพื่อตัดสินใจอนุญาตให้ใบอนุญาตสำหรับค้าขายยานยนต์ ให้เสร็จสมบูรณ์ในระยะเวลาเฉพาะ อย่างไรก็ตาม ในเว็บไซต์ของ CAV ได้กำหนดให้ผู้มีอำนาจดำเนินการสืบค้นเพื่อทำการตัดสินใจอนุญาตให้ใบอนุญาตภายใน 6 อาทิตย์ ซึ่งเป็นกรอบเวลาที่สมเหตุสมผลที่สองหน่วยงานที่กล่าวมาให้เพราะผู้มีอำนาจอาจต้องรอรายงานจากผู้อำนวยการ CAV และหัวหน้าข้าราชการตำรวจ หรือบุคคลและองค์กรอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยกรอบเวลาสำหรับการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับใบสมัคร เพื่อให้บุคคล ธุรกิจ เอกชน และองค์กรได้รับข้อมูลที่ชัดเจนว่า การดำเนินการพิจารณาใบสมัครในกระบวนการตัดสินใจอนุมัติใบอนุญาตไม่สามารถดำเนินการได้เสร็จสมบูรณ์ในเวลารวดเร็ว และอาจต้องเกี่ยวข้องกับการสืบสวนสอบสวนกับองค์กรของรัฐอื่นๆอีกมาก

8.2.3 ผลลัพธ์หรือข้อสรุปการได้รับหรือไม่ได้รับใบอนุญาต

กฎหมายหรือหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบได้เตรียมแนวทางหรือทิศทางในการดำเนินการเรื่องต่างๆที่เป็นตัวกำหนดหรือให้บรรลุผลลัพธ์หรือไม่

กล่องที่ 13 ข้างล่างแสดงให้เห็นว่า สิ่งที่ต้องดำเนินการตามที่หน่วยงานหรือกฎหมายกำหนดเพื่อให้ได้ใบอนุญาตหรือไม่ได้ใบอนุญาตหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการ โดยเฉพาะในเรื่องผู้อำนาจต้องมอบใบอนุญาตให้ดำเนินธุรกิจค้าขายยานยนต์ถ้าผู้ยื่นได้ดำเนินการทุกอย่างให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด (มาตรา 13 (1)) และผู้มีอำนาจปฏิเสธใบสมัครหรือไม่มอบใบอนุญาตให้ผู้ยื่น ถ้าผู้ยื่นไม่สามารถดำเนินการทุกอย่างให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดได้ (มาตรา 13(2)) และไม่สามารถเรื่องต่างๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อประกอบการพิจารณาใบสมัคร จะทำให้ใบสมัครนั้นไม่ได้รับการอนุมัติ (มาตรา 13 (4))

กฎหมายสามารถทำให้บุคคล ธุรกิจเอกชน และองค์กรมีความเข้าใจชัดเจนในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตรงกับการตัดสินใจของผู้มีอำนาจทั้งในเรื่องการอนุญาตหรือปฏิเสธใบสมัครสำหรับใบอนุญาตเพื่อค้าขายยานยนต์

กล่องที่ 13 ตัวอย่างผลลัพธ์ทั้งที่ได้ใบอนุญาตและปฏิเสธการได้รับใบอนุญาต

13 อนุญาตหรือปฏิเสธใบอนุญาต

- (1) ผู้มีอำนาจต้องอนุญาตใบอนุญาตให้ผู้ยื่นใบสมัคร ถ้าผู้ยื่นใบสมัครสามารถดำเนินการได้ตามข้อกำหนด ดังนี้
 - การยื่นใบสมัครได้ดำเนินการตามที่กฎหมายฉบับนี้ที่กำหนดทุกประการ
 - ค่าธรรมเนียมที่กำหนดตามกฎหมายได้จ่ายพร้อมใบสมัครเรียบร้อยแล้ว
 - ผู้ยื่นใบสมัครได้เตรียม ข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกเรียกให้ดำเนินการยื่นพร้อมใบสมัคร ภายใต้มาตรา 12
 - ไม่มีหลักการสำหรับปฏิเสธใบสมัครภายใต้อนุมาตรา (4) หรือ (6)
- (2) ผู้มีอำนาจจำเป็นต้องปฏิเสธใบสมัครเพื่อขอใบอนุญาต ถ้าผู้ยื่นใบสมัครไม่สามารถดำเนินการได้ตามข้อกำหนดดังนี้
 - การยื่นใบสมัครไม่สามารถดำเนินการตามที่กฎหมายฉบับนี้ที่กำหนดได้ทุกประการ
 - ไม่จ่ายค่าธรรมเนียมที่กำหนดตามกฎหมายพร้อมใบสมัคร
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่สามารถเตรียม ข้อมูลข่าวสารตามที่ถูกเรียกให้ดำเนินการยื่นพร้อมใบสมัคร ภายใต้มาตรา 12
 - มีหลักการสำหรับปฏิเสธใบสมัครภายใต้อนุมาตรา (4) หรือ (6)

- (3) ผู้มีอำนาจจะไม่ถูกเรียกให้ดำเนินการอธิบายทางวาจาเพื่อกำหนดว่าจะอนุมัติใบอนุญาตหรือจะปฏิเสธใบสมัครสำหรับขอใบอนุญาตได้
- (4) การขอใบอนุญาตโดยบุคคลธรรมดาจะได้รับการปฏิเสธ ถ้าปรากฏต่อผู้มีอำนาจดังนี้
- ผู้ยื่นใบสมัครมีอายุไม่ถึง 18 ปี
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่มีคุณสมบัติที่จะมีใบอนุญาตภายใต้กฎหมายฉบับนี้หรือกฎหมายเพื่อขอใบอนุญาตค้ายานยนต์ในรัฐอื่นๆ
 - ผู้ยื่นใบสมัครเป็นบุคคลล้มละลายภายใต้การบริหารจัดการ
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่มี หรือ มีใบอนุญาตแบบไม่ต่อเนื่อง หรือไม่มีเงินทุนมากพอที่จะดำเนินธุรกิจการค้ายานยนต์ได้ตามที่เสนอ
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่ใช่บุคคลที่ดำเนินธุรกิจที่ซื่อสัตย์และเป็นธรรม
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่มีความเชี่ยวชาญหรือความรู้เกี่ยวกับกฎหมายนี้ และกฎข้อบังคับที่สามารถทำให้ผู้ยื่นสามารถดำเนินธุรกิจนี้ได้
 - ผู้ยื่นใบสมัครเป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสมหรือบุคคลปกติที่จะขอใบอนุญาต
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่มีหรือไม่ควรที่จะมีหลักฐานว่าผู้ยื่นสามารถดำเนินธุรกิจได้ตามกฎหมาย
 - ผู้ยื่นใบสมัครไม่ควรหรือน่าจะดูแลและควบคุมธุรกิจนี้ได้โดยมีประสิทธิภาพ
 - ผู้ยื่นใบสมัครคือผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่ไม่มีคุณสมบัติในการถือใบอนุญาต หรือเคยเป็นผู้อำนวยการหรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทที่เคยไม่มีคุณสมบัติ
 - ผู้ยื่นใบสมัครเป็นบุคคลที่เป็นตัวแทนของผู้ปกครองและคณะกรรมการบริหาร กฎหมายหรือพรบ. 1986
 - ผู้ยื่นใบสมัครเคยเป็นนักโทษหรือถูกพิจารณาว่าเป็นผู้ทำผิดจากคดีอาชญากรรม (มีการบันทึกในประวัตินักโทษหรือไม่) ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา (ถ้าผู้ยื่นไม่ได้รับอนุญาตภายใต้มาตรา 29B)
 - ผู้ยื่นใบสมัครมีข้อร้องเรียนในการเข้ารับเงินกองทุนเลี้ยงชีพ (ถ้าผู้ยื่นไม่ได้รับอนุญาตภายใต้มาตรา 29A)

8.3 มีระบบควบคุมทุจริตคอร์รัปชัน

หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบมีการดำเนินการติดตามตรวจสอบและวัดประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการบังคับใช้ พรบ. หรือกฎหมาย เพื่อตรวจสอบการให้สิทธิพิเศษของผู้มีอำนาจแบบสุ่มและอิสระหรือไม่

8.3.1 การวัดประสิทธิภาพและการจัดการบังคับใช้ให้บรรลุผลสำเร็จ

หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบควรมีการติดตาม ประเมินผล และทบทวนประสิทธิภาพและศักยภาพของพนักงานในหน่วยงานที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนหรือกิจกรรมบังคับใช้อื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ควรมีการเก็บข้อมูลของแต่นักสืบหรือเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย เพื่อบ่งชี้หรือพิสูจน์จำนวนการสืบสวนสอบสวนและการบังคับใช้กฎหมาย และอัตลักษณ์ สถานที่ตั้ง และเพิ่มประวัติของการปฏิบัติการตามกฎหมายเพื่อสืบสวนบุคคล ธุรกิจเอกชน และองค์กร การวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพและศักยภาพของแต่นักสืบและเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายจะแสดงให้เห็นผลผลิตของการทำงานในระดับที่แตกต่างกันและอัตราการตรวจจับการกระทำผิดกฎหมาย ความแตกต่างในอัตราการตรวจจับการกระทำผิดกฎหมายส่วนหนึ่งอาจเนื่องจากความเป็นไปได้ของสถานการณ์ที่สนับสนุนในขณะนั้น

อย่างไรก็ตามถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการสืบค้นหาต่อไป ซึ่งอาจรวมถึงการใช้นักสืบและเจ้าหน้าที่บังคับใช้ที่อื่น หรือ เจ้าหน้าที่ที่ไม่ได้อยู่ในหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายนั้น ดำเนินการตรวจสอบวัดประสิทธิภาพแบบสุ่มของเหล่านักสืบหรือเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายที่มีผลงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของการตรวจจับของผู้กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งการวัดประสิทธิภาพหรือการตรวจสอบผลการดำเนินงานแบบสุ่มตัวอย่างจะเกี่ยวข้องกับการเลือก กรณีสืบสวนที่ดำเนินการแล้ว และการสืบสวนกรณีนั้นต้องสืบหาว่า บุคคล ธุรกิจ เอกชน และองค์กรเหล่านี้จะดำเนินการปฏิบัติตามกฎหมายในเวลา que เจ้าหน้าที่สืบสวนลงปฏิบัติงานเพื่อหาหลักฐานประกอบการพิจารณา ถ้าผู้วัดประสิทธิภาพพบว่าไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมาย จำเป็นต้องสืบสวนเพื่อค้นหาต่อไป เพื่อบ่งชี้ว่า ผู้สืบสวนหรือเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายได้มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับหรือเนื่องจากการรับสินบนหรือการชักชวนให้ทุจริตหรือไม่

8.3.2 นโยบายการปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมาย

หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบมียุทธศาสตร์ของการปฏิบัติหรือบังคับใช้กฎหมายหรือไม่

หน่วยงานรัฐต้องเผยแพร่นโยบายการปฏิบัติตามและการบังคับใช้กฎหมายให้สาธารณชนจะต้องเตรียมการที่เป็นประโยชน์ดังนี้

ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ได้รับผลกระทบที่จะต้องปฏิบัติตามระบบหรือวิธีการบังคับใช้ได้ และต้องทำให้เกิดความโปร่งใสในการประยุกต์ใช้ระบบการบังคับใช้กฎหมายในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็ขนาดของการกระทำความผิด ประวัติของการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดกฎหมาย และความเป็นผู้ผิดทางอาญา

กล่องที่ 14 แสดง บางส่วนที่ตัดตอนมาจากส่วนสำคัญของนโยบายการปฏิบัติตามและการบังคับใช้ตามกฎหมายของ CAV ซึ่งประกอบด้วย ยุทธศาสตร์สิทธิพิเศษสำหรับส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย และใช้การแก้ไขเชิงบวก (การตักเตือนและการให้การศึกษา) เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรม หรือใช้ลงโทษเฉพาะผู้ที่กระทำผิดซ้ำและชัดเจนมาก ที่สำคัญไปกว่านั้น นโยบายต้องแสดงให้เห็นชนิดหรือประเภทของกิจกรรมหรือปฏิบัติการบังคับใช้ที่จะนำไปใช้กับผู้ที่ละเมิดกฎหมายในระดับต่ำ กลาง และสูง และปัจจัยที่ต้องนำเข้าไปพิจารณา เช่น ความรุนแรงของการกระทำความผิด และความเป็นผู้มีความผิดทางอาญา และประวัติของการถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดกฎหมาย นโยบายนี้จะต้องมีข้อบ่งชี้แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อให้บุคคล ธุรกิจเอกชน และองค์กรเหล่านี้จำเป็นต้องปฏิบัติตามแนว ซึ่ง CAV จะเป็นผู้ดูแลการบังคับใช้กฎหมายนี้

กล่องที่ 14 : นโยบายการปฏิบัติตามและบังคับใช้ตามกฎหมายของ CAV (ยกมาเฉพาะบางส่วน)

CAV จะเลือกตัวเลือกหรือวิธีการบังคับใช้ที่มีอยู่ในกฎหมายโดยจะเลือกวิธีการที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกรณี

เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จของการใช้วิธีการปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นธรรม และการใช้ยุทธศาสตร์ของทรัพยากรที่หาได้ เกณฑ์ต่อไปนี้จะสามารถประยุกต์ใช้กับทุกกิจกรรมของการบังคับใช้ตามกฎหมาย

ความพอสมควร (กฎหมาย) (Proportionality)

การปฏิบัติการบังคับใช้ในทุกรูปแบบที่เลือกใช้จะต้องมีความเหมาะสมหรือพอสมควรกับสิ่งที่ก่อให้เกิดอันตรายกับผู้บริโภคและความร้ายแรงของการฝ่าฝืนกฎหมาย

ความสอดคล้อง (Consistency)

วิธีการบังคับใช้ตามกฎหมายที่เลือกใช้จะต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่คาดการณ์ไว้

ความโปร่งใส (Transparency)

นักธุรกิจและผู้บริโภคควรรู้ว่าอะไรที่คาดหวังและสามารถคาดหวังว่าจะดำเนินการอย่างไรกับหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบ

การตั้งเป้าหมาย (Targeting)

การตั้งประเด็นและผู้ค้าขายเป้าหมายในเรื่องของความเสียหายใหม่ และเกิดประเด็นต่างๆ และการจัดลำดับความสำคัญของวิธีการบังคับใช้จะทำให้มีการใช้ทรัพยากรที่อยู่อย่างจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ

การบังคับใช้ที่เน้นผลลัพธ์ (Outcome focused enforcement)

การใช้แก้ไขการบริหารจัดการและการเยียวยาทางแพ่ง จะทำให้เกิดความสมดุลของยุทธศาสตร์การบังคับใช้มากขึ้น ระหว่างการสืบหาเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ได้แก่ การหยุดการดำเนินการที่กำลังดำเนินการอยู่อย่างต่อเนื่อง และการให้ปฏิบัติตามกฎหมายในอนาคตดีกว่าการลงโทษแบบคาดโทษ ตัวอย่างเช่น การฟ้องร้องการดำเนินคดีต้องใช้ต้นทุนสูงและไม่สามารถทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงเสมอไป เมื่อเทียบกับการดำเนินการวิธีการบังคับใช้ได้ดีถ้าผู้ค้าขายตกลงที่จะปฏิบัติตามพันธหรือข้อผูกพันหรือภาระหน้าที่ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมาย

เมื่อมีการฝ่าฝืนกฎหมายที่โจ่งแจ้ง ช้ำๆ และเป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดอันตรายและความเสียหาย CAV จะจัดกลุ่มผู้ค้าขายเหล่านั้นเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ต้องดำเนินคดีตามกฎหมายหรือฟ้องร้องตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม CAV ก็ต้องพิจารณาเรื่องต่างๆ จาก ทักษะคดี มุมมอง และความคิดเห็นของการเลือกเรื่องต่างๆ เหล่านั้น เมื่อถูกนำไปสู่การปฏิบัติจะสามารถส่งผลกระทบต่อตลาดในวงกว้าง โดยการเพิ่มการยอมรับไปปฏิบัติของภาคอุตสาหกรรมเฉพาะ

ทางเลือกและยุทธศาสตร์ของการปฏิบัติตามกฎหมาย (Compliance strategies and options)

CAV เลือกที่จะใช้วิธีการบูรณาการทั้งองค์กร เพื่อส่งเสริมให้มีการยอมรับปฏิบัติตามกฎหมายผู้บริโภคด้วยความสมัครใจ และ CAV จะเผยแพร่คู่มือสิ่งที่อุตสาหกรรมต้องดำเนินการกฎหมายผู้บริโภค

คู่มือจะกระตุ้นให้ระดับของการยอมรับปฏิบัติตามกฎหมายด้วยความสมัครใจดีขึ้นมากขึ้น เพราะในคู่มือแสดงให้เห็นว่าอะไรที่ผู้ค้าขายคาดหวัง และผลลัพธ์ของการปฏิบัติตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ของการสร้างความรู้ความเข้าใจในกฎหมายที่แพร่หลายมากขึ้นและความสำเร็จของการเจรจาตกลงร่วมกันระหว่างผู้บังคับใช้และผู้ปฏิบัติตาม ทำให้เกิดปรับปรุงระดับของการยอมรับในการปฏิบัติตามกฎหมายในหลายอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมาย

CAV ได้ใช้โปรแกรมการสร้างการยอมรับให้ปฏิบัติตามกฎหมายเชิงรุกอื่นๆ อีกหลายโปรแกรม ในพื้นที่อื่นๆ ซึ่งประกอบด้วย

- ส่งเสริมให้ควบคุมตนเองในการปฏิบัติตามรูปแบบอุตสาหกรรมที่เหมาะสม
- ข้อมูลผู้ประกอบการและระยะเวลาในการศึกษา
- เยี่ยม ติดตาม และวัดประสิทธิภาพหรือตรวจสอบประสิทธิภาพของผู้ค้า
- จัดหมายข่าวอุตสาหกรรม
- ชักชวนชักนำธุรกิจให้ยอมรับในการปฏิบัติตามในประเด็นต่างๆ ผ่านการประชุม ฟอรัม ผู้ประสานงานของสมาคมการค้า และจัดหมายข่าวอุตสาหกรรม
- ปรีกษาหารือเพื่อทบทวนกฎหมายและประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

ผู้บริโภคร้องขอได้รับข้อมูลข่าวสารและมีความรู้ความสามารถหรืออำนาจในการขับเคลื่อนให้มีการยอมรับการปฏิบัติตามกฎหมายผู้บริโภค โดยการสืบค้นวิธีการแก้ไขเมื่อการดำเนินการต่างๆไปในทางที่ผิด CAV จะให้ความช่วยเหลือผู้บริโภค เพื่อดำเนินการในสิทธิของผู้บริโภค ผ่านการเตรียมการของการจัดทำข้อมูลผู้บริโภค คำแนะนำ และการศึกษา

การเลือกเรื่องสำหรับการตรวจสอบและบังคับใช้ตามกฎหมาย (Selection on matters for investigation and enforcement)

CAV จะบ่งชี้เพื่อพิสูจน์ประเด็นและการฝ่าฝืนกฎหมายได้ไกลมากกว่าทรัพยากรที่มีเพื่อการตรวจสอบ ซึ่งในเรื่องนี้ ทรัพยากรจำเป็นต้องจัดสรรไปในที่ CAV สามารถมีอิทธิพลต่อการดำเนินการจัดการกับที่ไม่ยอมรับปฏิบัติตาม ในบางกรณี การโต้เถียงเพื่อหาข้อยุติหรือมติ หรืออาจดำเนินการในกิจกรรมของระดับการยอมรับในการปฏิบัติตามทำให้บรรลุเป้าหมาย คล้ายๆกัน การดำเนินการบังคับใช้อาจดำเนินการในที่มีโอกาสของความประสบความสำเร็จสูง

ในส่วนนี้จะแสดงให้เห็นว่า CAV เลือกเรื่องต่างๆ ที่กำหนดไว้สำหรับการดำเนินการให้ยอมรับปฏิบัติและการบังคับใช้ได้อย่างไร เรื่องต่าง ๆ อาจเกิดมาจาก การร้องเรียนของผู้บริโภค หรือจากประเด็นที่บ่งชี้หรือพิสูจน์ผ่านติดตามกลไกตลาด

การเริ่มประเมินผล (Initial Assessment)

ด้วยอำนาจศาลของ CAV

ขอบเขตของสิ่งที่เป็อันตรายหรือความเสียหายต่อผู้บริโภค

ความรุนแรงของการดำเนินการ

ถ้ารุนแรง ก็ให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของการบังคับใช้กฎหมายของ CAV

ความเป็นผู้กล่าวโทษว่าผิด และประวัติของผู้ต้องหา

สถานการณ์เฉพาะ รวมถึง ความอ่อนแอของผู้บริโภค

อำนาจนอกอำนาจศาล อ้างถึงหน่วยงานที่เหมาะสม

การจัดลำดับความสำคัญ (Priority)

ทางเลือกของการบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมาย (Enforcement Options)

ถ้าไม่มีช่องโหว่ มีหลักฐานไม่เพียงพอ มีช่องโหว่ทางเทคนิค เป็นต้น อ้างอิงข้อสรุปหรือมติของ CAV

การจัดลำดับความสำคัญ (Priority)

มี 3 ระดับความสำคัญ คือ ต่ำ กลาง สูง

สำหรับกรณีที่มีความสำคัญต่ำ อาจต้องดำเนินการในกิจกรรมเพื่อสร้างการยอมรับให้ปฏิบัติตาม

สำหรับกรณีที่มีความสำคัญระดับกลางและสูง อาจต้องดำเนินการการตรวจสอบ

ทางเลือกของการบังคับใช้ (Enforcement Options)

โดยปกติ, ทางเลือกในการบังคับใช้กฎหมายสำหรับที่มีลำดับความสำคัญต่ำ และมีการยอมรับปฏิบัติตามต่ำ ได้แก่

- ประชุมถกเถียงเพื่อหาข้อสรุปหรือยุติ
- การเขียนเตือนอย่างเป็นทางการ

- พบปะผู้ค้าขาย

โดยปกติ, ทางเลือกในการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการตรวจสอบที่มีลำดับความสำคัญระดับกลาง ได้แก่

- การกำหนดชื่อมหาชนหรือกลุ่มชน
- การแจ้งให้ทราบล่วงหน้าว่ามีการละเมิดกฎหมาย
- ใบสั่งประกาศเผยแพร่สิ่งที่ไม่พึงประสงค์

โดยปกติ, ทางเลือกในการบังคับใช้กฎหมายสำหรับการตรวจสอบที่มีลำดับความสำคัญระดับสูง ได้แก่

- ดำเนินการบังคับใช้ที่บังคับได้
- แก้ไขการบริหารจัดการในรูปแบบอื่นๆ เช่น
- ดำเนินการทางวินัย
- มีคำสั่งให้ปฏิบัติตาม
- มีคำสั่งให้ยึดทรัพย์สิน
- มีคำสั่งให้สิ้นสุดการปฏิบัติการค้าขาย
- ดำเนินคดีทางอาญา

ที่มา: Consumer.vic.gov.au

8.3.3 ระเบียบวินัย

หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบได้กำหนดระเบียบวินัยสำหรับพนักงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่

หน่วยงานรัฐสามารถกำหนดระเบียบวินัย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดจริยธรรมและความเป็นมืออาชีพของการเป็นนักสืบ นักตรวจสอบ และผู้มอบอำนาจอื่นๆ เพื่อการดำเนินกิจกรรมการบังคับใช้กฎหมาย ยิ่งไปกว่านั้น ระเบียบวินัยที่กำหนดควรควบคุมการขัดผลประโยชน์ และการรับของขวัญและการชักชวนให้ดำเนินการอื่นๆ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการกำหนดระเบียบวินัยอันนี้จะเชื่อมโยงกับข้อตกลงในการจ้างงานของพนักงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมาย จะทำให้มีการดำเนินการทางวินัยที่เหมาะสมสามารถดำเนินการได้ ถ้ามีพินิจและตรวจจับพบว่าการละเมิดกฎหมายเพราะมีช่องโหว่ของกฎหมาย

กล่องที่ 15 ข้างล่างเป็นตัวอย่างของบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการขัดผลประโยชน์ และการรับผลประโยชน์ ในเรื่องผู้ตรวจสอบระเบียบวินัยของผู้ดูแลความปลอดภัยด้านอาหารของรัฐ New South Wales

กล่องที่ 15 ระเบียบวินัยของการควบคุมความปลอดภัยอาหาร (บางส่วน)

การขัดผลประโยชน์ (conflict of interest)

ผู้ตรวจสอบต้องหลีกเลี่ยงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการขัดผลประโยชน์ทุกครั้ง ในแง่ที่เรารู้จากการฟังหรือการได้ข้อมูลจากได้รับฟังมาและพบว่า การขัดผลประโยชน์มีอยู่จริงๆ ผู้ตรวจควรต้องรับรายงานให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้รับทราบโดยทันที ก่อนการตรวจสอบเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้จะต้องแนะนำผู้ตรวจสอบว่า ผู้ตรวจอาจต้องตรวจสอบธุรกิจอาหารที่ต่อไปหรือไม่ ซึ่งรายละเอียดเรื่องต่างๆ ดังนี้ที่ผู้ตรวจต้องเขียนถึงผู้มีอำนาจ

ตัวอย่างของสถานการณ์ที่ถูกพิจารณาว่าก่อให้เกิดปรากฏการณ์ขัดผลประโยชน์มีดังนี้

- การตรวจสอบธุรกิจ ผู้ตรวจสอบจะต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติเฉพาะให้กับธุรกิจในเรื่องการจัดการความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับความปลอดภัยอาหารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมความปลอดภัยอาหารขององค์กร

ซึ่งอาจรวมถึงหรือไม่รวมถึงการร่างระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยอาหารของธุรกิจก็ได้ ภายใต้สถานการณ์นี้ถ้าผู้ตรวจสอบควบคุมความปลอดภัยอาหารจะให้คำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหารแก่ธุรกิจเอกชน ซึ่งการเตรียมคำแนะนำนี้ ไม่รวมเรื่องการจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับความปลอดภัยอาหารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมความปลอดภัยอาหารขององค์กร ไว้ด้วย ก็ถือว่าคำแนะนำนี้ไม่ขัดผลประโยชน์

- การประชุมเพื่อสนทนาและปรึกษาหารือเกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อจัดอบรมความปลอดภัยอาหารของบริษัท หรือการเข้ามาไปมีส่วนร่วมในฐานะผู้ให้การฝึกอบรมความปลอดภัยอาหาร เพื่อการแก้ไขปัญหาความเสี่ยงที่เกิดจากความปลอดภัยอาหารที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมด้านอาหารของบริษัท ก็ควรต้องประกาศแจ้งเตือนให้ทราบว่า การปรึกษาหารือหรือการสนทนาไม่เกี่ยวข้องหรือไม่สอดคล้องกับการ สนทนาในระหว่างการตรวจสอบความปลอดภัยอาหารของบริษัท กรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นขัดผลประโยชน์

- ถ้าผู้ตรวจสอบควบคุมความปลอดภัยอาหารในธุรกิจอาหารต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงิน ก็ต้องประกาศและแจ้งเตือนว่าการจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ตรวจสอบสำหรับดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอาหารไม่ถือว่าเป็นการขัดผลประโยชน์

- การปฏิบัติแบบให้สิทธิพิเศษกับบุคคล องค์กร หรือกลุ่มผลประโยชน์ (ประกอบด้วย แต่ก็มีได้หมายความว่า จะจะมีแค่ นี้) ทางการเงิน ทางการค้า ทางการเมือง และทางศาสนา เป็นกลุ่มผลประโยชน์) ในระหว่างการควบคุมตรวจสอบ เนื่องจากผู้ที่ทำการควบคุมตรวจสอบมีความเกี่ยวข้องกับบุคคล องค์กร หรือกลุ่มผลประโยชน์

- ผู้ตรวจสอบควบคุมธุรกิจอาหาร มีความสัมพันธ์โดยตรงกับคู่แข่งทางธุรกิจของธุรกิจที่กำลังตรวจสอบ ทั้งในรูปของสมาชิกในครอบครัว หรือ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้ตรวจสอบในรูปแบบอื่นๆ ถ้าในสถานการณ์เช่นนี้ เจ้าของธุรกิจที่กำลังโดนตรวจสอบต้องประกาศหรือแจ้งเตือนถึงความสัมพันธ์นั้น และจะได้รับอนุญาตให้ตัดสินใจว่าจะให้ผู้ตรวจสอบควบคุมนั้นดำเนินการตรวจสอบธุรกิจของตนเองต่อไปหรือไม่ เจ้าของกิจการควรปฏิเสธผู้ตรวจสอบที่มีคุณสมบัติข้างต้น หรือผู้ตรวจสอบเองอาจต้องบอกกล่าวกับผู้อำนาจซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินใจให้สามารถดำเนินการในกรณีได้อย่างเหมาะสม

ถ้าเกิดการขัดผลประโยชน์ภายใต้เงื่อนไขหรือกรณีข้างต้น อาจส่งผลให้ผู้มีอำนาจมีมติให้ผู้ตรวจสอบควบคุมต้องถูกแขวงหรือยกเลิกไม่ให้เป็นผู้ตรวจสอบต่อไป

การยอมรับผลประโยชน์

ถ้าพบว่าผู้ตรวจสอบคนใดรับของขวัญ จะต้องถูกตรวจสอบจากผู้อำนาจทันทีที่อาจนำไปสู่มติดีหรือข้อสรุปให้แขวงหรือยกเลิกหรือเลิกจ้างผู้ตรวจสอบผู้นี้ และการตรวจสอบสอบสวนนี้อาจนำไปสู่การดำเนินคดีทางอาญา โดยจะเริ่มกับผู้ตรวจสอบ

ของขวัญนี้ไม่รวมเครื่องดื่มต่างๆ เช่น ชา และกาแฟ หรือ อาหารพื้นฐาน เช่น แซนวิช ที่เตรียมให้ผู้ตรวจสอบ ในขณะที่ดำเนินการตรวจสอบธุรกิจอาหาร ทุกๆ ความพยายามของลูกค้าที่จะให้ของขวัญกับผู้ตรวจสอบ ซึ่งความพยายามนี้ก็จะถูกพิจารณาว่าเป็นความพยายามที่จะเข้าไปมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์การตรวจสอบ หรือ การค้นพบสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายระเบียบ ผู้ตรวจสอบจำเป็นต้องรายงานต่อผู้มีอำนาจให้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

ที่มา: New South Wales Food Authority (Australia)

บทที่ 9

รายการเพื่อการติดตามประเมินผล (Evaluation Checklist)

รายการเพื่อการติดตามประเมินผล	
ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์ปชั่น	มี/ไม่มี
<p>ความยากง่ายในการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับ</p> <p>1. ความพอเพียงของภาระในการปฏิบัติตามกฎหมาย การตรากฎหมายนี้เป็นทางเลือกที่ใช้ต้นทุนต่ำที่สุดแล้วใช่หรือไม่ หน่วยงานรับผิดชอบภาครัฐ ในการตรากฎหมายนี้ ได้พิจารณาเกี่ยวกับทางเลือกในการปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อนำสู่วัตถุประสงค์ของนโยบาย แต่เป็นภาระต่อหน่วยงานน้อยแล้วหรือไม่ หน่วยงานรับผิดชอบภาครัฐได้มีการประเมินผลกระทบของทางเลือกของวิธีการปฏิบัติแล้วหรือไม่</p>	
<p>2. ความพอเพียงของระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติ หน่วยงานที่รับผิดชอบของภาครัฐได้มีการศึกษาเปรียบเทียบระดับหรือขั้นตอนในการอนุมัติแบบขั้นต่อขั้นในกฎหมายที่ลักษณะคล้ายกันหรือไม่</p>	
<p>3. ความเป็นไปได้ที่จะเกิดการปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ การตรากฎหมายนี้ได้เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วน ได้แก่ทุกชนชั้นธุรกิจ กลุ่มคน หรือบุคคลได้เข้าในกิจกรรมการกำกับดูแลหรือมีส่วนร่วมในการควบคุมตลาดหรือไม่ มีเหตุผลอันสมควรหรือไม่ที่จะกันไม่ให้กลุ่มเฉพาะกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดออกจากกระบวนการจัดทำกฎหมาย เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายเพื่อป้องกันและลดปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม</p>	
ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์ปชั่น	มี/ไม่มี
<p>ดุลยพินิจของดูแลกฎหมายและข้อบังคับตามสิทธิของผู้มีหน้าที่</p> <p>4. ความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ ในการตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติได้มีการนิยามใครผู้อำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่ ในการตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติได้มีการนิยามขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่ ในการตรากฎหมายหรือนิติบัญญัติได้มีการนิยามกระบวนการสำหรับการปฏิบัติหน้าที่เพื่อใช้อำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่</p>	

รายการเพื่อการติดตามประเมินผล	
5. ความเหมาะสมของขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจ	
ขอบเขตของอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจมีความเหมาะสมกับความรับผิดชอบที่หน่วยปฏิบัติต้องดำเนินการหรือไม่	
6. มีมาตรฐานเกี่ยวกับอำนาจหรือดุลยพินิจในการตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรมและมีเป้าหมาย การตรากฎหมายได้มีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือตามที่กำหนดไว้ใน พรบ. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการใช้อำนาจดุลยพินิจเพื่อการบริหารจัดการหรือไม่ ถ้าคำตอบไม่ หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบในกฎหมายได้มีการพัฒนาจัดทำนโยบายที่เป็นเอกสารเพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้ทำ	
ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์รัปชัน	มี/ไม่มี
การตัดสินใจในการใช้อำนาจดุลยพินิจในการตัดสินใจหรือไม่ ถ้าตอบใช่ เอกสารนโยบายนั้นมีการเผยแพร่หรือมีแจกจ่ายให้กับสาธารณะหรือไม่	
ความโปร่งใสของกระบวนการบริหารจัดการ	
7. การเข้าถึงและเปิดให้เข้ามามีส่วนรวมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หน่วยงานที่รับผิดชอบในจัดทำกฎหมาย ขับเคลื่อน และประเมินผล ได้จัดทำเอกสารคู่มือเพื่อให้บุคคล ธุรกิจเอกชน และองค์กร มีความเข้าใจในขอบเขตของในการใช้อำนาจในการใช้ดุลยพินิจในการบริหารจัดการหรือไม่ ถ้าตอบว่า ใช่ มีเอกสารนโยบายนั้นๆ เผยแพร่และแจกจ่ายให้สาธารณะชนหรือไม่	
8. สามารถคาดการณ์เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของการขอใบอนุญาตได้ง่าย กฎหมายและหน่วยงานรับผิดชอบ ได้จัดทำเอกสารข้อมูลข่าวสารและขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นพร้อมใบสมัคร เพื่อเผยแพร่ให้กับบุคคล ธุรกิจเอกชนและองค์กรรับทราบหรือไม่ กฎหมายหรือหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นใบสมัครหรือไม่ กฎหมายหรือหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบได้กำหนดระยะเวลาสำหรับการดำเนินการเพื่อประกอบการตัดสินใจหรือไม่ กฎหมายและหน่วยงานรับผิดชอบ ได้จัดทำเอกสารข้อมูลข่าวสารและขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อยื่นพร้อมใบสมัคร เพื่อเผยแพร่ให้กับบุคคล ธุรกิจเอกชนและองค์กรรับทราบหรือไม่	

รายการเพื่อการติดตามประเมินผล	
ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของคอร์ปชั่น	มี/ไม่มี
<p>9. มีระบบควบคุมทุจริตคอร์ปชั่น</p> <p>หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบมีการดำเนินการการติดตามตรวจสอบและวัดประสิทธิภาพของผลลัพธ์จากการบังคับใช้ พรบ. หรือกฎหมาย เพื่อตรวจสอบการให้สิทธิพิเศษของผู้มีอำนาจแบบสุ่มและอิสระหรือไม่</p> <p>หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบมียุทธศาสตร์ของการปฏิบัติหรือบังคับใช้กฎหมายหรือไม่</p> <p>หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบได้กำหนดระเบียบวินัยสำหรับพนักงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่</p>	

Advisors

Dr. Poramete Vimolsiri

Secretary-General of National Economic and
Social Development

Mr. Charnchao Chaiyanukij

Permanent Secretary, Ministry of Justice

Dr. Pattama Teanravisitsagool,

Deputy Secretary-General of National
Economic and Social Development

Editor Team

Dr. Marayart Samootsakorn,

Expert on Real Sector Strategy, National
Economic and Social Development Office

Mr. Manin Sutiwatananiti,

Policy and Plan Analyst, Ministry of Justice

Ms. Patcharawan Ubonloet,

Policy and Plan Analyst, National Economic
and Social Development Office

Ms. Perada Suponpun,

Legal Officer, Ministry of Justice